

செவ்விய

இலங்கைத்
திருக்கேதீச்சரக் கோயில் வரலாறு

தொகுத்தவர் :

தமிழகப் புலவரொழு உறுப்பினரில் ஒருவரும்,
திருச்சி-மௌனரொழு உழியாட்டுக்கூழகத்தலைமைச் செயலாளரொழுமான்

திருஓழறைக்கலைஞர்

வித்துவான் தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்
மலைக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி - 2.
தமிழ்நாடு.

வெளியிடு :

ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்,

திருவாசகமடம்,

திருக்கேதீச்சரம் - இலங்கை.

MALAYAN CAFE
NEWS AGENTS AND BOOK SELLERS
36, 38, GRAND BAZAAR
JAFFNA

முதல்த அகட்டு - மார்வழித் திங்கள் - 1974 டிசம்பர்

முதற்பதிப்பு — 1000 பிரதிகளி.

இந்நூல் கிடைக்குமிடம்:
திருவாசகமடம்—திருக்கேதீச்சரம்—இலங்கை.
விலை ரூபா 5-00

அச்சுப்பதிவு

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம்.

213, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

பதிப்புரை

“நாடும் நகரமும் நற்றிருக் கோயிலும்
தேடித் திரிந்து சிவபெருமான் என்று
பாடுமின், பாடிப் பணிமின், பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துள் கோயிலாக் கொள்வனே”.

—திருமந்திரம்

“சிவபூமி எனத் திருமுலரால் புகழப்பெற்றதும்,
விராட்புருடனது சரீரமாகிய பிரமாண்டத்தில் இடை
கலைநாடி ஒடும் தானமாக விளங்கப் பெறுவதுமான
இலங்கை வடமாகாணத்திலே மன்னார்ப் பகுதியில்
குரபன்மன், இராவணன் ஆதியோர் காலத்திற்கு
முன்னரேயே மிகப்பழம் பெருமையும், மகிமையும்
உடைய சிவத்தலம் மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரம்
என்பதாம். இத்தலம் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற
மூன்று விசேடத் தன்மைகளுடன் தேவாரத்திருப்பதி
கங்களும் பெற்றுத் திகழும் திவ்விய சிவத்தலமுமாகும்.

புராணம், சரித்திரம், கல்வெட்டுக்கள் முதலிய
வற்றால் சிறப்புப் பெற்றுள்ள மாதோட்டத் திருக்கே
தீச்சரத்தலத்தின் திருக்கோயில் வரலாறு முதலிய
வற்றை வழிபடவரும் அன்பர்கள் விளக்கமாகவும்,
தெளிவாகவும் அறிந்துணரும் பொருட்டு, பல அரிய
நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டும், ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக
நாவலர், சேர் பொன் இராமநாதன், சிவமணி சேர்,
கந்தையா வைத்தியநாதன் ஆகியோர் எழுதிய ஆராய்ச்
சிக் குறிப்புக்களை வைத்தும், தமிழ்நாட்டில் பற்பல
திருக்கோயில்களின் வரலாறுகளை எழுதியவரும், தமிழ்
புலவர் குழு உறுப்பினர்களில் ஒருவரும், திருச்சி

மெளனகுரு வழிபாட்டுக் கழகத் தலைமைச் செயலாளரும், எனது நீண்டகால ஆருயிர் நண்பருமான திரு முறைக் கலைஞர் — வித்துவான் — திரு. தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று, “இலங்கை திருக்கேதீச்சரக் கோயில் வரலாறு” என்னும் பெயருடன் இவ்வரிய நூல் ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் பேரால் திருக்கேதீச்சரம் திருவாசகமடத்து வெளியீடாக உருப்பெற்று வெளிவருகின்றது. திருக்கேதீச்சரம் ஆலயப் புனருத்தரணச் சபையாரின் அவ்வப்போதைய குறிப்புக்கள் இந்நூலினை ஆக்கப் பெரிதும் உதவின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நூலினைத் தயாரித்து வெளியிடுவதற்கு முன்வந்த ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருக்கும் நூலுக்கான காசுதம்பெறுவதற்கு ரூபாய் ஆயிரம் (1000/-) நன்கொடையளித்த யாழ்ப்பாணம் மில்க்வைற்சோப் தொழிலக அதிபரான சிவதரும வள்ளல் திரு. க. கனகராசா (சமாதான நீதிபதி) அவர்களுக்கும், நூலுக்கான அச்சுவகைச் செலவிலும் கணீசமான பங்கை ஏற்றுக் கொண்டு தமது ஸ்காலர்ஷிப் அச்சகத்தில் (213, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்) அழகாகவும், துரிதமாகவும் பிழைகளின்றி அச்சிட்டுத்தந்த அச்சக அதிபர் யாழ்ப்பாணம் மறவன்புலோ, திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கட்கும், அவரது அச்சகத்தாருக்கும் இந்நூலைத் தொகுத்தெழுத உதவி செய்து காண்ப திரு. தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார் அவர்களுக்கும், நூலுக்கு யிக்க அன்புடனே முன்னுரை எழுதி வாழ்த்தியுள்ள பண்டிதமணி திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை ஐயா அவர்களுக்கும், இந்நூல் சம்பந்தப்பட்ட சித்திசை கருமங்களைச் செய்த திரு. சுந்தரமீரேமசம்பு அவர்கட்கும் நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்நூலில் சிவாலய தரிசனம் முதலிய செய்தி
களும், மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரம் சம்பந்த
மான விளக்கங்களும், மூர்த்தி, தலம், திர்த்தம், பூசை
உற்சவம் முதலாய கோயில் விளக்கங்களும், புராண
வரலாறுகளும், கல்வெட்டுச் சான்றுகளும், தேவாரம்
முதற்கொண்டு பல துதிப்பாடல்களும் இன்ன பிறவும்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அன்பர்கள் யாவரும் இந்நூலைப் பெற்று ஸ்ரீ
கௌரியம்பாள் சமேத திருக்கேதீச்சரநாதர் திருவரு
ளைப்பெற்றுய்ய வேண்டுகின்றேன்;

திருவாசகமடம்,
திருக்கேதீச்சரம் — இலங்கை;
18-12-1974.

இங்ஙனம்,
என்றும் சிவப்பணியில்,
கி. சரவணமுத்துச்சுவாமி

அணிந்துரை

மேருகைலாசம், இமாசலைகலாசம், மந்திரகைலாசம், உத்தரமகாகைலாசம் எனக் கைலாசங்கள் பல.

இவற்றுள் மேருகைலாசத்தின் மூன்று சிகரங்கள் ஒரு கற்பத்தில் ஒடித்தெறியப்பட்டுத் தென்சமுத்திரத்தில் வீழ்த்தப்பட்டன.

அவற்றுள் ஒன்று திரிகூட சிகரம். இது இந்திரனுடைய ஆஞ்சனாம்படி விசுவகர்மாவினால் இலங்கையாக இயற்றப்பட்டது.

ஏனைய இரண்டனுள் ஒன்று திருக்கேதீச்சரம் சிகரம். இது விசுவகர்மாவின் புத்திரனாகிய மகாதுவட்டாவினால் மகாசிவசுத்திரமாகப் புனையப் பெற்றது; மாதோட்டத்தோடு கூடியது.

மூன்றாவது சிகரம் கந்தமாதனம். இது இராமேச்சரத்துக்கு வடக்கே அதற்கு அண்மையில் உள்ளது. சேது புராணத்தில் இக்கந்தமாதனம் விதந்து கூறப்பட்டது. கந்த புராணத்திலும் இக்கந்தமாதனம் சொல்லப்பட்டது.

காலப்போக்கில், மாதோட்டத்தோடு கூடியதும் அதன்பால் அமைந்ததுமான திருக்கேதீச்சரம் திரிகூட சிகரமான இலங்கையோடும், கந்தமாதனம் இராமேச்சரத்தோடும் சேர்ந்துவிட்டன. இஃது இவ்வாறாக;

மற்றொரு கற்பத்தில், இமாசலைகலாசத்தின் மூன்று சிகரங்கள், வாயுதேவனால் ஒடித்தெறியப்பட்டுத் தக்ஷிண பூமியில் வீழ்த்தப்பட்டன. மேரு சிகரங்கள் சமுத்திரப்பரப்பில் வீழ், இமாசலை சிகரங்கள் நிலப்பரப்பில் வீழ்ந்தன.

நிலப்பரப்பில் வீழ்ந்த இமாசை சிகரங்கள் முன்றலுள் ஒன்றன் பெயர் திரிகூடம். மற்றவை திருக்காளாத்தியும், திரிசிராப்பள்ளியுமாம்.

திரிகூட சிகரம், திரிகூடமாகிய இலங்கையில் வீழ்த்தப்பட்டது. அதுவே திருக்கோணமலை. திரிகூடம் திரிகூடத்தில் வீழ்ந்தது பொருத்தம். திரிகூடம் என்ற பெயர் இலங்கைக்கும் திருக்கோணமலைக்கும் பொதுவானது.

இலங்கை எந்தக்கற்பத்தில் அமைந்ததோ அதே காலத்தில் திருக்கேதீச்சரமும் அமைந்தது. இலங்கைவேறு; திருக்கேதீச்சரம் வேறு; திருக்கோணமலை மற்றொரு கற்பத்தில் இலங்கையில் அமைந்தது.

இங்ஙனமாதல் புராணேதிகாச சம்மதம். புராணேதிகாசங்கள் வேதத்தின் உபாங்கங்கள்; வேதப் பொருளைத் தெளிவு படுத்துபவைகள். அவற்றின் தத்துவக் கருத்துக்கள் சூத பௌராணிக மரபில் அறியவேண்டியவைகள்; மரபு பிறழ்ந்த இக்காலத்தில் அறிதற்கரியவைகள்.

“கருதநின்ற கேதீச்சர” த்துக்கும், “கருதுகின்ற றலுர்” ஆகிய மாதோட்டத்துக்கும் புராணேதிகாசங்களை அதிப்பிரபலப் பிரமாணங்கள்.

வெறுஞ்சரித்திரங்கள் — இக்கால ஆராய்ச்சித் துறைகள் — முக்குணவாய்ப்பட்ட மனித ஊகங்கள். திருக்கேதீச்சரப் பழைமை மனித ஊகத்துக்கு எட்டாதது.

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும்
எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும்,

கிடைத்த பொருளை வைத்துக்கொண்டு, உண்மைப் பொருளை ஆராய்வதே முறை.

மனித ஊகங்களையும் வைத்துக்கொண்டு,

“கருதுகின்ற கேதீச்சரம்” பற்றிக் கருதுவோமாக. கிடைத்தவைகளைக் கோவை செய்து, சிந்திப்பவர்களுக்கு உபகரிக்கும் முறையில், வெளிவருகின்றது திருக்கேதீச்சரக் கோயில் வரலாறு.

வரலாற்றை உதவிய பெரியார் அவர்கள். ஆலயம்பற்றியும், அங்கே நிகழும் நித்திய நெய்தீயங்கள் பற்றியும், வழிபடும் முறைபற்றியும் தெரிவிப்பவைகள் பெரிதும் போற்றவேண்டியவைகள்.

தவ்ய சிவக்ஷேத்திரங்கள் பூசிக்கும் பக்குவர்கள் அருகிய காலத்தில் மறைவதும், ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒரு சிறு பகுதியோ பெரும் பகுதியோ சிவ காரணம் பற்றி வெளிப்படுவதும் இயற்கை என்பது பெரியோர் கருத்திற் காணுவதுண்டு. இக்கருத்து “கருதநின்ற கேதீச்சரம்” பற்றி ஆழ்ந்து கருத்தில் இருத்திப் பேணற்பாலதாம்.

சம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கும் சுந்தரருக்கும் அவர்கள் திருவுள்ளத்தில், காட்சியளித்தருளிய திருக்கேதீச்சரம் எது? என்பதும் கருத்திற் கருத நிற்பதொன்றும்.

கலகசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்,
18-12-71

பண்டிதமணி: சி. கணபதியப்பிள்ளை

சிவசிவ

இலங்கைத்
திருக்கேதீச்சரக் கோயில் வரலாறு
[உரைநடை]

திருக்கேதீச்சரர் துதி

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்தனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேற்
செத்தாரெலும் பணிவாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே.
(தேவாரம் — சுந்தரர்)

1. தோற்றுவாய்

திருக்கே தீச்சரர் திருப்பதம் போற்றி
திருக்கே தீச்சர வரலா றிசைப்பாம்.

திருக்கோயில் :

ஆதியும் அந்தமும் இல்லர்த அரும்பொருள் —
முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருள் —
எங்கும் நிறைந்த செம்பொருள் — தம்மை மெய்யன்
புடன் வழிபடும் தேவர்களுக்கும் மானுடர்களுக்கும்

ஏனைய உயிர்களுக்கும் அருள்புரியும் பொருட்டுத் தமது அருவ (நிட்கள) நிலையிலிருந்து இறங்கி, அருவுருவத் திருமேனி அல்லது உருவத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளிய இடமே ஆலயம் அல்லது திருக்கோயில் எனப்படும்.

[ஆ + லயம் = ஆலயம். ஆ - ஆன்மா. லயம் - கடவுளை அடையுமிடம். திரு + கோ + இல் = திருக்கோயில். கோ - கடவுள். இல் - எழுந்தருளிய இடம். திரு - தெய்வத்தன்மை; அழகுமாம்.]

பழத்தின் இரசம் போலவும், விறகில் தீ போலவும், எள்ளில் எண்ணெய் போலவும், பாலில் நெய் போலவும் எங்கும் நிறைந்து மறைந்து நின்ற பரமசிவம், ஆலயத்தில் தயிரில் நெய்போல நின்று, ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரிகின்றார். ஆகவே, மக்களாதியோர் எளிதில் இறைவன் திருவருளைப் பெறும் இடமாகத் திகழ்வது திருக்கோயிலே ஆகும். இங்கு இறைவனை வணங்கி வழிபடலே சிறந்த பயனாம். “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பது ஔவையார் அமுதமொழி.

அருவுருவத் திருமேனி:

அருவுருவத் திருமேனி என்பது சிவலிங்கவடிவம். சிவலிங்கத்தில் கண்ணால் காணவல்லது உருவம். இன்னது என்று கூறமுடியாமலும் உறுப்புக்கள் இல்லாமலும் இருப்பது அருவம். ஆகவே, உருவம் உண்டு; உறுப்புக்கள் இல்லை. இந்த இரண்டு தன்மைகளும் பெற்றதால் சிவலிங்கவடிவம் அருவுருவத் திருமேனி எனப்படும்.

“காணாத அருவினுக்கும்

உருவினுக்கும் காரணமாய்

நீணுகம் அணிந்தார்க்கு

நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்”

(பெரியபுராணம் - சாக்கியர்)

“அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பு

(கந்தபுராணம் — திருவதாரம்)

சிவலிங்கம் என்பது சிவமே. சிவத்தின் பெயராகிய சிவலிங்கம் என்ற சொல் உபசாரம். இது கல், மணி, படிகம், உலோகம், மரம், மண் முதலிய வற்றால் அமைந்துள்ள சிவவடிவம். சிவலிங்கத்தில் சிவநாயம் (உருத்திரமாகிய குழவி) ஞானசத்தி. கோமுகி பொருந்திய ஆவுடையாளாகிய பிழை (மேல்பீடம்) கிரியாசத்தி. வட்டமாகிய கீழ்ப்பீடம் இச்சாசத்தி. சிவலிங்கத்தின் குழவிபாகம் உருத்திரன். ஆவுடையாள் பாகம் விஷ்ணு. கீழ்வட்டமான பாகம் பிரமன். ஆகவே இலிங்கம் திரிமூர்த்தி வடிவம்.

சிவலிங்கப்பெருமான் அருவநிலையில் நின்று அருவ சிவத்துடன் தொடர்புகொண்டு படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழில்களைச் செய்தற்கும், உருவநிலையில் இருந்து உலக மக்கட்கு அருள்புரிவதற்குமாக அருவுருவ வடிவம் கொண்டுள்ளார் என்பதாம்.

[சங்கார காலத்திலே சிவலிங்கத்தில் சகல பிரபஞ்சமும் ஒடுங்கியபின், சிருஷ்டி காலத்திலே அதனின்றும் தோன்றுவது. ஆகவே, படைப்பு முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரித்தலாகிய சிவபெருமானின் பிரபாவமே இலிங்கம் என்பர். லிங் - லயம். கம் - தோற்றம். இலிங்கம் - சித்திரித்தல்.]

சிவலிங்கத்தில் உருத்திரத்தின் மேல்பாகம், மேற்குப்பாகம், வடக்குப்பாகம், தெற்குப்பாகம், கிழக்குப்பாகம், இந்த ஐந்து இடங்களிலும் முறையே ஈசானம், சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம் என்ற ஐந்து திருமுகங்கள் கற்பிக்கப்படும். ஆகவே, சிவலிங்கம் போகமூர்த்தியாகிய சகாசிவமூர்த்தி ஆவார்.

சிவலிங்கமூர்த்தியின் வகை:

சிவலிங்கம் சுயம்புலிங்கம், காணலிங்கம், தை
 லீகலிங்கம், ஆரிடலிங்கம், மானுடலிங்கம் என ஐவ
 கைப்படும். தானே தோன்றிய லிங்கம் சுயம்புலிங்கம்
 எனவும், விநாயகர், முருகன் முதலிய கணநாதர்க
 ளால் தாபிக்கப்பெற்ற லிங்கம் காணலிங்கம் எனவும்,
 பிரம, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய தேவர்களால்
 தாபிக்கப்பெற்ற லிங்கம் கைவிகலிங்கம் எனவும்,
 அகத்தியர், வசிஷ்டர் முதலிய இருடிகளாலும், அசுரர்:
 இராக்கதர் முதலியோர்களாலும் தாபிக்கப்பெற்ற
 லிங்கம் ஆரிடலிங்கம் எனவும், மனிதர்களால் தாபிக்கப்
 பெற்ற லிங்கம் மானுடலிங்கம் எனவும் பெயர் பெறும்.

இவ்வைந்து இலிங்கங்களுள் ஏதேனும் ஒன்று
 சிவாலயத்தில் மூலஸ்தானமாக எழுந்தருளியதாகும்.
 அதுவே பரார்த்தலிங்கம் எனப் பெயர்பெறும்.

பரார்த்தலிங்கம் என்பது சிவபெருமான் சங்கரா
 காலம் வரை சாந்தித்தியமாக எழுந்தருளி இருந்து
 ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகிக்கப்பெறும் இலிங்கமாம்.
 உலகநலத்தை நாடுவதே பரார்த்தலிங்க பூசை (சிவா
 லயபூசை) ஆகும்.

உருவத் திருமேனி:

உருவத் திருமேனி என்பது கரசரணாதி அவய
 வங்களெல்லாம் விளங்கும் இருபத்தைந்து சிவவிக்ரிக
 பேதங்களான மகேசுவர மூர்த்தங்கள் ஆகும்.

அவை, சந்திரசேகரர், உமாமகேசுவரர், இட
 பாருடர், நடராசர், கலியாணசுந்தரர், பிட்சாடனர்,
 காமதகனர், காலசம்மாரர், திரிபுரசம்மாரர், சலந்தர்
 சம்மாரர், கஜசம்மாரர், வீரபத்திரர், சங்கரநாராய
 ணர், அர்த்தநாரீசுவரர், கிராதகர், கங்காளர், சண்
 டேசாறுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்பிரதானர்.

கஜமுகாநுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர் (தியாகராசர்), ஏகபாதர், சுகாசனர், தட்சிணாமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர் என்பன.

இன்னும் இம்மகேசுவர மூர்த்திகளின் பேதமாக விளங்கும் சரபமூர்த்தி, திரிபாதமூர்த்தி, ஏகபாதத்திரிமூர்த்தி, வடுகமூர்த்தி (சட்டைநாதர்), கேஷத்திரபாலகமூர்த்தி, கங்காதரமூர்த்தி முதலிய பல சிவமூர்த்தங்களும் மகேசுவரமூர்த்திகளாவர். மகேசுவரமூர்த்திகள் யாவரும் சலனலிங்கம் எனப்படும். (சலனம்-அசைவு உடையது. இஃது உற்சவமூர்த்தி ஆகும்.)

இம் மகேசுவர மூர்த்திகள் யாவரும் சதாசிவமூர்த்தியின் (சிவலிங்கமூர்த்தியின்) ஈசானுதி ஐந்து திருமுகங்களின் அம்சத்தையும், படைத்தல், காத்தல் முதலிய ஐந்தொழில் புரியும் அதிகாரத்தையும் பெற்று விளங்கும் அதிகாரமூர்த்திகள் ஆவர்.

~~சுவாலய~~ சிவாலய உற்சவாதிகளில் மூலஸ்தான சிவலிங்கப் பெருமானின் பிரதிநிதியாக இம்மகேசுவரமூர்த்திகளில் எவரேனும் ஒருவர் ஆலயத்துள்ளே அல்லது திருவிடிகளிலோ உலாவிற்ரு எழுந்தருளுவர்.

இம் மகேசுவர மூர்த்திகள் போகமூர்த்தி, கோர (வேக) மூர்த்தி, யோகமூர்த்தி என மூவகைப்படுவர். அம்மையாரோடு எழுந்தருளிய சந்திரசேகரர், நடராசர், இடபாரூடர், சோமாஸ்கந்தர், உமாமகேசுவரர் முதலிய திருவுருவம் போகமூர்த்தி எனப்படும். அம்மையார் இல்லாது எழுந்தருளிய காலசம்மாரர், வீரபத்திரர், கங்காளர், கஜசம்மாரர், இலிங்கோற்பவர் முதலிய திருவுருவம் கோரமூர்த்தி எனப்படும். சுகாசனர், தட்சிணாமூர்த்தி முதலிய திருவுருவம் யோகமூர்த்தி எனப்படும்.

இம்மை மறுமைப் பயனை விரும்புவோர் போகமூர்த்தியையும், உலகில் வெற்றியை விரும்புவோரும், வினைகளைப் போக்க எண்ணுவோரும் கோரமூர்த்தியையும், வீடுபெற்றைப் பெற விரும்புவோர் யோகமூர்த்தியையும் வழிபடல் வேண்டும் என்பது சிவாகமத் துணிவு.

சிவசாந்தித்தியம் உள்ள இடம்:

ஒரு சிவாலயத்திலுள்ள இராசகோபுரம் (ஸ்தூல லிங்கம்), திருவாயில், பிராகாரம், கோமுகம், ஸ்தூபி, மூலஸ்தானமூர்த்தி, சிவாசாரியர் ஆகிய இந்த ஏழு இடங்களில் சிவபெருமான் எப்பொழுதும் சாந்தித்தியமாக எழுந்தருளி இருப்பர் எனச் சிவாகமம் கூறும். இவ்விடங்களைத் தவறாமல் தரிசித்து வணங்குதல் மரபு.

இராசகோபுரம், ஸ்தூபி, மூலஸ்தானமூர்த்தி இவை அசலலிங்கம் எனப்படும். (அசலம் - அசைவு அற்றது.)

பிரதட்சிணம் செய்யும் முறை:

இறைவனை வலமாகச் சுற்றிவருதல் (பிரதட்சிணம் செய்தல்) போகத்தையும், இடமாகச் சுற்றி வருதல் (அப்பிரதட்சிணம் செய்தல்) மோட்சத்தையும் வலமும் இடமும் ஆகச்சுற்றிவருதல் போகமோட்சங்களையும் அளிக்கும்.

பூரண கர்ப்பிணியானவள் எண்ணெய் நிறைந்த ஒரு கிண்ணத்தைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு தனும் பசமல் மெல்லக் கால்களை எடுத்துவைத்து நடந்து செல்வது போலச் சிவசிந்தனையுடன் ஒவ்வொரு அன்பர்களும் வலம் வருதல் மிகச் சிறப்பாம்.

பூமியிலே உடல்படும்படி புரண்டு (வலமோ அல்லது இடமோ) வருதலாகிய அங்கப்பிரதட்சிணம் செய்தல் மிகமிகச் சிறப்பாம்.

ஆலயத்துள் வலம் வரும்போது தூபி நிழல், துவசத்தம்ப நிழல், விக்கிரகங்களின் நிழல் முதலியன சீழே காணப்படிள் விலகிச் செல்லல் வேண்டும்.

சிவாலயத்தில் வலம்வரும்போது பலிபீடத்தை யும், இடபதேவரையும் சேர்த்து வலஞ்செய்தல் வேண்டும். சிவலிங்கம்பெருமானுக்கும் பலிபீட இடப தேவருக்கும் இடையே செல்லலாகாது.

விநாயகருக்கு ஒரு பிரதட்சிணமும், சூரியனுக்கு இரண்டு பிரதட்சிணமும், சிவபெருமானுக்கு மூன்று அல்லது ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினைந்து, இருபத் தொன்று பிரதட்சிணமும், அம்மையார்க்கும், திரு மாலுக்கும் நான்கு நான்கு பிரதட்சிணமும், முருக னுக்கும் பிறகடவுளார்க்கும் மும்முன்று பிரதட்சிண மும் செய்தல் முறையாம்.

நவக்கிரக தேவர்களுக்கும் பொதுவாக மூன்று பிரதட்சிணமே செய்தல் முறையாம்.

பிரதட்சிணங்களுள் மிகச் சிறந்த பிரதட்சிணம் சோமசூத்திரப் பிரதட்சிணம் என்ற ஒன்றும். இத னைப் பிரதோஷ காலத்தில் செய்யின் சகல பாவங் களும் வினைகளும் நீங்கும் எனச் சிவாகமங்கள் கூறும். வளர்பிறை அல்லது தேய்பிறையில் வரும் திரயோத சித்திதி சூரிய அஸ்தமனகாலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் இருக்குமானால் அது பிரதோஷகாலம் எனப்படும், சனிக்கிழமையில் வரும் பிரதோஷம் சனிப்பிரதோஷம். அது மிக விசேடமாகும்.

சோமசூத்திரப் பிரதட்சிணம் செய்யும் முறை:

சோமசூத்திரப் பிரதட்சிணத்தைத் தொடங் கும்போது, முன்னர் ஆலயத்துள் சந்நிதியில் உள்ள இடபதேவரைத் தரிசித்து வணங்கி, அங்கு நின்றும் இடமாகச் சென்று சண்டேசுவரரைத் தரிசித்து வணங்கி, அதன்பின் திரும்பிவந்து மீண்டும் இடப தேவரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்றும் வலமாகச் சென்று

கோமுகையைக் கடவாமல் அதனைத் தரிசித்து, வந்தீ வழியே திரும்பிச் சென்று இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்றும் இடமாகச்சென்று சண்டேசுவரரைத் தரிசித்து, அங்கு நின்றும் திரும்பி இடபதேவரைத் தரிசியாது வலமாகச்சென்று கோமுகையைக் கடவாமல் அதனைத் தரிசித்து அங்கு நின்றும் திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசியாது இடமாகச் சென்று சண்டேசுவரரைத் தரிசித்து, அதன் பின் திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசித்துக் கொண்டு, பின்பு சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து வணங்குதல் வேண்டும். இதுவே, சோமசூத்திரப் பிரதட்சிணம் ஆகும்.

“வ்ரஷம் சண்டம் வ்ரஷம் சைவ |
சோம சூத்ரம் புனர் வ்ரஷம் ||
சண்டஞ்ச சோம சூத்ரஞ்ச |
புனர்ச் சண்டம் புனர் வ்ரஷம் ||”

(சகலாகமசாரம்)

மிரதோஷ காலத்தில் சிவசந்நிதியிலுள்ள இடப தேவருக்குப் பின்னே வலப்பக்கம் நிற்குகொண்டு இடபதேவருடைய அண்டத்தை வலக்கை விரல்களால் பரிசிப்பது போலப் பாவித்து, இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்புகளின் நடுவே, “ஓம் ஹர ஹர” என்ற ஒலியோடு சிவலிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்தல் மிகச் சிறப்பாம்.

நமஸ்காரம் செய்யும் முறை:

நமஸ்காரம் (வணங்குதல்) திரயாங்கம், பஞ்சாங்கம், அட்டாங்கம் (சாஷ்டாங்கம்) எனப் பல வகைப்படும்.

சிரசின்மேல் இரு கைகளையும் குவித்துத் தலை வணங்குதல் திரயாங்க நமஸ்காரம் ஆகும்.

தலை, இரண்டு கை, முழந்தாள் இரண்டு ஆக ஐந்து உறுப்புகளும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் ஆகும்.

தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்கள் இரண்டு, ஆக எட்டு உறுப்புக்களும் நிலத்தில் பொருந்தும்படி வணங்குதல் அட்டாங்க நமஸ்காரம் ஆகும்.

அட்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யும்போது, முன்னர் மோவாய் படும்படி சிரசைவைத்து, மார்பு பூமி யிலே படும்படி வலக்கையை முன்னும், இடக்கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டிப் பின்னர் அம்முறையே மடக்கி, வலத்தோளும் இடத்தோளும் தரையிற் பொருந்தும்படி கைகளை இடுப்பை நோக்க நீட்டி, வலக்காலை முன்னும் இடக்காலைப் பின்னும் பூமியில் படும்படி நமஸ்காரம் செய்தலே விதியாம்.

ஆடவர் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்டிர் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்தல் சிறப்பு. திரயாங்க நமஸ்காரம் யாவர்க்கும் பொது. அட்டாங்க, பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்களைக் குறைந்தது முன்றுதரம் செய்தல்வேண்டும். ஒருதரம், இருதரம் நமஸ்காரம் பண்ணுதல் கூடாது.

நமஸ்காரம் பண்ணும்போது கிழக்குத் திசையிலேனும், வடக்குத் திசையிலேனும் கால் நீட்டலாகாது. மேற்கேனும் தெற்கேனும் கால் நீட்டல் வேண்டும்.

துவசத்தம்பம், பலிபீடம் இவற்றின் அருகேனும் அல்லது ஆலயத்தின் வெளிவாசலின் முன்னேனும் அட்டாங்க, பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்தல்வேண்டும். ஆலயத்துள் பிற இடங்களிலே திரயாங்க நமஸ்காரமே செய்தல் வேண்டும்.

கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியிலே பலிபீடத்திற்கு அக்கினி மூலையிலும், தெற்குநோக்கிய சந்நிதியிலும், மேற்குநோக்கிய சந்நிதியிலும், பலிபீடத்திற்கு நிருதி மூலையிலும், வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியில் பலிபீடத்திற்கு வாயுமூலையிலும் சிரம்வைத்து நமஸ்காரம் செய்தல்வேண்டும்.

சிவவழிபாட்டிற்கு முக்கியமானவை:

சிவவழிபாட்டில் நிற்கும் ஒவ்வொரு அன்பரும் விபூதி, உருத்திராட்சம் அணிதல், தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய பன்னிரு திருமுறைகளை ஒதுதல், ஐந்தெழுத்தைச் செபித்தல் ஆகிய இவற்றை முக்கியமாகக் கைக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இவை சிவவழிபாடு செய்பவர்க்கு அங்கங்களாம். சிவவழிபாடு அங்கியாம். மேற்படி அங்கங்கள் இல்லாமல் செய்யும் வழிபாடு சிறிதும் பயன்படாது.

விபூதி, உருத்திராட்சம் இரண்டும் சிவச் சின்னத்தின் அறிகுறிகள். தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய பன்னிரு திருமுறைகள் சிவபெருமானை மகிழ்விக்கும் தோத்திரங்கள். ஐந்தெழுத்து சிவபெருமானின் அருள்பெறும் மூலமந்திரம் ஆகும்.

சிவாலயப் பெருமை:

ஒரு தலத்திலுள்ள திருக்கோயில் - சிவாலயம் பெரும்பாலும் மூர்த்தி, தீர்த்தம், தலம் என்ற இம் மூன்று பெருமைகளை உடையது. இவற்றுடன் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் பெறின் மிகச் சிறப்புடையதாகும்.

இங்கு, ஈழநாட்டுச் சிவத்தலங்கள் இரண்டனுள் இரண்டாவது திருக்கேதீச்சரம் என்னும் சிவத்தலம் எல்லாப் பெருமைகளோடு தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் பெற்ற பெருமையும் வாய்ந்தது.

இத்திருக்கேதீச்சரம் என்பது இலங்கை வடபகுதி மன்னாரை அடுத்துள்ள, மாதோட்டம் என்ற ஊரின் கண் திகழும் சிவாலயம் ஆகும். பிற்காலத்தில் மாதோட்டம் என்ற பெயர் அருகி ஊருக்குக் கோயிலின் பெயரான திருக்கேதீச்சரம் என்ற பெயரே வழங்கி வருவதாயிற்று.

2. மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சர முன்னைய நிலைமை

ஈழநாடு:

தமிழ்நாட்டின் தென்கடலின்கண் அண்மையிலுள்ள ஒரு பெருந்தீவு ஈழநாடு (இலங்கை). அது முன்னர் இருநிதிக்கிழமை பூண்ட அங்கணர்க்கு இனிய தோழன் (குபேரன்) அரசு செய்தளித்த - குறைவில் சீர் ஈழநாடு என்று புகழப்பெற்றது. சுமார் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்தே மூன்று பெருநிலப் பிரிவாகப் பிரிக்கப் பெற்றுள்ளது. இலங்கையின் வடபிரிவு இராசரட்டம் (உத்தரரட்டை) என்றும், மத்தியபிரிவு மாயாரட்டம் (மத்தியரட்டை) என்றும், தென்பிரிவு உருகுணைரட்டம் (தட்சிணரட்டை) என்றும் வழங்கப்பட்டது. (ரட்டம், ரட்டை - பெருநிலப்பகுதி.)

வடபெரும் நிலப்பகுதியின் கிழக்குப் பகுதியில் மகாவலிகங்கை கடலோடு சங்கமிக்கிறது. அங்கு தேவாரப்பதிகம் பெற்ற திருக்கோணேச்சரம் (திருகோணமலை) உள்ளது. மேற்குப் பிரிவிலே பாலாவிநதி அல்லது பெருங்குளமும் திருக்கேதீச்சரமும் அமைந்துள்ளன. வடக்கே யாழ்ப்பாணம் உண்டு. மத்திய பெருநிலப்பகுதியில் கொழும்பு, கண்டி முதலியன உண்டு. தென்பெருநிலப்பகுதியில் மாணிக்கங்கங்கையும், கதிர்காமமும் விளங்குகின்றன. (கதிர், கதிரை - ஒருவகை மரம், காமம் - கிராமம்.)

மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரம்:

முந்தைய முப்பெரும் பெருநிலப் பகுதிகளான இராசரட்டம், மாயாரட்டம், உருகுணைரட்டம்

மூன்றும் இக்காலத்தில் ஒன்பது மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் வடமாகாணத்தின் வடகடல் அருகே மன்னார் என்னும் சிறுதீவு இருக்கிறது. இது பாலங்களால் வடமாகாணப் பெருநிலத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மன்னார்ச் சிறுதீவு இருபகுதிகளையடையது. ஒன்று தலைமன்னார்ப்பகுதி. மற்றது கோட்டை மன்னார்ப்பகுதி. அக்கோட்டை மன்னாரிலிருந்து வடமாகாணப் பெருநிலத்துடன் இணைந்துள்ள பாலத்தின் மார்க்கமாகத் தென்கிசையாக 6½ கல் தொலைவில் வடகடலோரமாகச் சுமார் 3 பர்வாங்கு இடைவெளி நிகழத் தென்பால் திருக்கேதீச்சரம் என்ற தற்போதைய ஊர் உள்ளது. ஆதியில் இப்பகுதி மாதோட்டநகர் (மாந்தைநகர்) என்று வழங்கியது. மாதோட்டம் என்பது ஊரினது பெயர். திருக்கேதீச்சரம் என்பது மாதோட்ட ஊரின் கண் விளங்கிய சிவாலயத்தின் பெயர். தற்போது மாதோட்டம் என்ற பெயர் அருகிச் சிவாலயத்தின் பெயராகிய திருக்கேதீச்சரமே மாதோட்டமாகிய ஊருக்கும் பெருவழக்காகப் பெயர் வழங்கி வருகின்றது. எனினும் மாநகைச் சந்நியும், மாதோட்டம் புகையீரக நிலையமும் பழைய ஊர்ப் பெயரை எமக்குத் தந்துகொண்டிருக்கின்றன.

ஆதியில் கேதுவினால் பூசிக்கப்பெற்ற திருக்கேதீச்சர மூர்த்தியை, மகாதுவட்டா என்னும் தேவதூசன் பூசித்துத் திருப்பணி புரிந்ததனால் அத்திருக்கேதீச்சரம் மகாதுவட்டாபுரம் எனப் பெயர்பெற்றது என்று கங்கபுராணம், தட்சிண கயிலாய மான்மியம் கூறும். இம்மகாதுவட்டாபுரமே பின்னர் மாதோட்டம் எனப் பெயர்பெற்று வழங்கலாயிற்று என்பர். முற்காலந்தொட்டே இம்மாதோட்டம், கடற்கரைத் துறைமுகமாக இருந்து வந்ததாகும். இராமர், அகத்தியர், அருச்சுனன் முதலியோர் இம்மாதோட்டத் துறைமுகத்தில் இறங்கி இலங்கை சென்றிருத்தல் வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

கி. மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டிலே கலிங்கநாட்டு அரசகுமாரனான ஷீஜயன் என்பவன் தன் நண்பர்களுடன் இம்மாதோட்டத் துறைமுகத்தில் வந்து இறங்கி இலங்கையைடைந்தானென்றும், அப்போது இத் துறைமுகம் “மகாதித்தா” எனப் பெயர் வழங்கிய தென்றும் மகாவம்சம் என்ற நூல் கூறுகிறது. பாளி மொழியில் “தித்தா” என்பது இறங்குமிடம் அல்லது துறைமுகம் என்ற பொருளாம். மகாதித்தா என்பது பெரியதுறைமுகம் அல்லது பெருந்துறை என்ற பொருளில் வந்தது என்பர். திந்தா என்பது தித்தம் என்றும் ஆயிற்று என்பர். ஆகவே மாதோட்டநகர், கப்பல் துறைமுகமாக - பெரியகடல் வாணிபத் தளமாகத் திகழ்ந்தது என்பது வெளிப்படை.

மாதோட்டத் துறைமுகத்தில் கடல்வாணிபம் மாசந்தை போல் விளங்கிற்று. மா - பெரிய. சந்தை - பொருள்களை விற்கலும் வாங்கலுமான பரிவர்த்தனை நிகழ்மிடம். (சாதாரண சந்தையில் சில பொருள்களைப் பெறலாம். பெரிய சந்தையில் மிகுந்த பல பொருள்களைப் பெறலாம்.) ஆதன் தந்தை என்பது அந்தை என்று மருஉப்பெயர் ஆனதுபோல் மாசந்தை என்பது மாந்தை என்று மருவிநின்றது. ஆகவே, மாதோட்டநகர் மாந்தைநகர் எனப் பெயர் வழங்கியது.

“நன்னகர் மாந்தை முற்றத்து ஒன்னார்
பணிதிறை கொணர்ந்த பாடுயர் நன்னகர்”
என்பது அகநானூறு.

“புன்னகச் சோலை புனற்றெங்குசூழ் மாந்தை”
என்பது முத்தொள்ளாயிரம்.

சிங்கள மொழியில், மாந்தைநகர் மாந்தோவுட்டு என்றும், மாந்தோட்டு என்றும் வழங்கும். சிங்கள மொழியில் மாதோட்டம் என்பது “மாந்தோட்டா”, மாதொட்டா, மாதோட்டை என வழங்கும். “தோட்ட” என்பது துறைமுகம் என்பதைக் குறிக்கும் சொல்லாம். பழைய சிங்களக் கல்வெட்டுகள் எல்லாம் மாதோட்டத்தை “மகாவுத்து”, “மகாவொற்றி” என்றே கூறுகின்றன. பிற்காலச் சிங்கள இலக்கியங்கள், மாதோட்டத்தை “மாவத்து தோட்ட” என்று குறிப்பிடுகின்றன.

பெருந்துறை என்பது திரு என்ற தெய்வ அடைமொழி பெற்று, மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சர ஆலயம் திருப்பெருந்துறை * எனவும், திருக்கேதீச்சர திருப்பெருந்துறையீசன் எனவும் பெயர் வழங்கியதாகத் தெரிகிறது.

பொளத்த இலக்கியங்களை நோக்குமிடத்து, கி. மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே மாதோட்டம், மகாதீர்த்தம் என்ற ஒரு பெயரால் அழைக்கப்பெற்றதாகத் தெரிகிறது. மகாதீர்த்தம் என்பது மிகப்புணிகம் வாய்ந்த ஒரு புண்ணியக் கோத்திரம் என்பது பொருளாம். கதிர்காமக் கல்வெட்டு ஒன்றில் பொளத்த மட ஆலய பரிபாலனத்திற்குரிய சில விதிகளைக் குறித்து விட்டு அவற்றை மீறி நடப்பவன் “மாதோட்டத்தில் மகாதீர்த்தத்தில் பசுவைக் கொன்ற பாவத்தை அடைவானாக” என்று கூறுவதால், மாதோட்டம் ஒரு புண்ணிய தலம் என்பதை அறியலாம்.

* ஆதியில் இம்மாதோட்டப் பெருந்துறை நகரில் இராவணன் மாமரொகிய மயன் என்பவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் மகள் மண்டோதரி. அம்மண்டோதரி தம் தந்தை போல் இளமையிலேயே திருக்கேதுநாதரிடம் பக்திபூண்டு ஒழுகியவள். தக்க வயதில் ஆன்மார்த்த சிவபூசை செய்து வரலானள். இராவணனை மணந்து வாழும் வாழ்க்கையிலும் சிவபூசையினை மறவாது சிறப்பாக, அமைதியாகச் செய்து வரலானள். ஒருநாள் சிவபூசை முடிவில் மண்டோதரி இறைவனை

முதலாம் இராசராசசோழன் மகன் இராசேந்திரசோழன் கி. பி. 1028-ஆம் ஆண்டில் ஈழத்தைக் கைக்கொண்டபோது, இம்மாதோட்டநகர் இராசராசபுரம் எனவும், திருக்கேதீச்சர ஆலயம் இராசராசேச்சுவரம் எனவும் பெயர் பெறலாயிற்று. இராசேந்திரசோழன் ஆட்சியில் மாதோட்ட ராசராசபுரம் சுமார் பத்துச் சதுர மைல் பரப்புடையதாக இருந்தது என்று கல்வெட்டு ஒன்று கூறுகிறது. திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தைச் சுற்றிப் பாதுகாப்பின் பொருட்டு நன்னீர், கடல்நீர்கொண்ட இரண்டு அகழிகள் அமைந்திருந்தன என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்.

மாதோட்டத் துறைமுகம்:

திருச்செந்தூருக்கு அடுத்த குலச்சேகரம்பட்டினம் என்ற கடற்கரைஊர், ஆதியில் தென்னாட்டுத் துறைமுகமாக ஏற்றுமதி இறக்குமதி நடைபெற்றதுபோல், அதன் எதிராக இலங்கை - மாதோட்டத் துறைமுகமும் சிறந்து விளங்கிற்று. இதனை "வங்கம் மலிகின்ற

நேரில் தரிசிக்க விரும்பிப் பலவாறு வேண்டித் துதித்து வருந்த அழைக்க, இறைவன் அம் மண்டோதரியின் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி அருள்புரிய அவள் முன் சிறு குழந்தை வடிவில் எழுந்தருளி வந்து கிடந்தார். அச்சமயம் அங்கு வந்த இராவணன், சுவ பெருமானாகிய குழந்தையைக் கண்டு மகிழ்ந்து தூக்கி எடுத்து உச்சிமோந்து பெருமகிழ்ச்சியுற்றான். அப்போது அவன் மனைவி மண்டோதரி கணவன் கையிலுள்ள குழந்தையைப் பெற்றுப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் போற்றினாள். இவ்வரலாறு உத்தரகோசமங்கைத் தலபுராணத்தில் கூறப்படுகிறது. இச்செய்தி திருவாங்கம் குயிற்பத்தில், "ஆர்கலி குழ் தென்னிலங்கை அழகமர் மண்டோதரிக்குப் பேரருள் இன்பம் அளித்த பெருந்துறை மேயபிரான்" என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. இதனைச் சிலர் இது திருக்கேதீச்சரப் பெருவான் திருவிளையாடலைக் குறிக்கும் என்பர். இங்கு பெருந்துறை என்று பொதுவாகக் குறித்தால் அது பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருப்பெருந்துறை என்ற தலத்தையே குறித்துநிற்கும்; அது வேறு தலம்; இது வேறு தலம்.

கடல் மாதோட்ட நன்னகர்" எனவும், "வையம் மலிகின்ற கடல் மா தோட்ட நன்னகர்" எனவும் சுந்தரர் தேவாரம் செப்புகின்றது.

கி. மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டின் முன்னரே மாதோட்டக் கடற்கரையில் பண்டமாற்று வியாபாரம் நடைபெற்றுவந்ததாம். கி. பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு வரை மாதோட்டம் உலகப் பிரசித்திபெற்ற வர்த்தகத் துறைமுகமாக விளங்கிற்று. அப்போது உரோமானியர், எகிப்தியர், கிரேக்கர், சீனர், அரேபியர், * தமிழர் முதலியோர் அங்குவந்து கூடிநின்று பண்டமாற்று வியாபாரம் செய்து வந்தனர். நவரத்தினம், சங்கு, யானைத்தந்தம், ஆமையோடு, யானைகள், குரங்குகள், மயில்கள் முதலியவற்றை ஏற்றுமதி செய்தனர். பளிங்குப்பாத்திரம், மண்பாத்திரம், அகில், சந்தனக்கட்டை, பட்டு, கம்பளி, மிளகு, குதிரைகள் முதலியவற்றை இறக்குமதி செய்தனர்.

காந்தக்கோட்டை* — கடற்கொள்ளை:

இம்மாதோட்ட நகரில் (மாந்தைநகரில்) கடல் வாணிபம் பெருகி ஒங்கிய காலத்தில் விசுவகன்மன் என்ற கம்மியன் ஒருவன் இருந்தான். அவனை "மாந்தைக்கம்மியன்" என்பர். அவன் தனது ருட்ப அறிவின் திறமையால் காந்தக்கோட்டை* (காந்தமலை; கட்டுமலை) ஒன்று, அக்காலத்தே நாகர்கள் சிலரின் துணைகொண்டு இரகசியமாகச்

* அரேபியர், மாதோட்டத்தில் வந்து இறங்கிப் பல மாதங்கள் தங்கி இருந்து, வாணிபம் செய்து செல்வர். அவர்கள் தங்கள் ஓட்டகங்களுக்கு உணவாக இடும் தழைகள் செழிந்த பெருக்கு (Baob) என்ற மரங்கள் இங்குக் கடற்கரைகளில் மிகுதியாக வளர்கின்றன. அவை வேறு எங்கும் காணப்படவில்லை என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்.

செய்து அதனை மக்கள் நடமாட்டம் இல்லாத கடற்கரையின் ஓரிடத்தில் அமைத்துவைத்தான். அக் கோட்டைக்குள் பல யௌவனப் பெண்களையும் பல முரட்டு நாகசாதியர்களையும் இருக்கச் செய்தான்.

அந்தக் காந்தக்கோட்டை, கடலில்வரும் மரக் கலங்களை (கப்பல்களை)த் தனது காந்தசக்தியால் இழுத்துக் கரைக்குக் கொண்டுவந்துவிடும். அப்போது அக் கோட்டைக்குள் இருக்கும் அழகிய பல வாலிபப் பெண்கள் வெளியே வந்து தம் காமக் குறிப்பின் சைகைகளை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கப்பல் தலைவர்களையும், மாலுமிகளையும் அங்குள்ள பிறர்களையும் கோட்டைக்குள் அழைத்துச் சென்று விடுவார்கள். உடனே அங்கு மறைந்திருக்கும் நாகர்களாகிய கொள்ளைக்காரர்கள் கப்பலுக்குள் நுழைந்து அங்குள்ள பல பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். இக்கடற்கொள்ளை பலகாலம் மறைமுகமாக நடைபெற்று வந்ததாகக் கர்ண பரம்பரைச் செய்தி ஒன்று கூறுகிறது.

இந்தக் காந்தக் கோட்டையின் அடாதசெயலை அறிந்த சேரநாட்டு அரசன் குட்டுவன் சேரல் என்பவன் காந்தக் கோட்டையினையே அழித்துவட்டதாக வரலாறு ஒன்று கூறும்.

* மாதோட்டம் என்னும் மாந்தையில் ஒரு காந்தக் கோட்டை இருந்தது என்பதைப் பல நூல்கள் கூறும்; "காந்தமுறுந் தடமதிலும் கமுமலர்ப் பொழிலும் உற்ற மாந்தைநகர்" என்பது மாந்தைப்பன். இக்காந்தக் கோட்டையினைப்பற்றி, ஹ்யூங் திசாங் என்னும் சீனதேச அறிஞன் கூறியதோடு அல்லாமல், பெரிபுரூஸ் என்றசரித்திர ஆசிரியனும் இதனை "சோப்பட்டினம்" என்று குறிப்பிடுகின்றார்; சேரப் — மதில் அல்லது எயிலை அரணுகக்கொண்ட கோட்டையினுடைய, பட்டினம் — ஊர் என்றபொருள்படும் என்பர்.

கடல் வாணிபம் குறையக்காரணம்:

கி. பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் மாதோட்டக் கடல் வாணிபம் நாணயமாற்று நேர்ந்ததால் சற்றுக் குறைந்து வரலாயிற்று. ஒருவாறு பண்டமாற்றும் நாணயமாற்றும் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு இறுதிவரை நடைபெற்றுவந்தன. கி. பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே கடல்வாணிபம் அறவே இல்லாமல் போயிற்று. ஆனால் பல யாத்திரீகர்கள் மாதோட்டக் கேதீச்சரம் வருவதும் செல்வதுமாக இருந்தனர் என வரலாறு கூறும். மாதோட்டத்தில் கடல் வாணிபம் குறையக் குறையப் பொருளாதாரமும் குறையலாயிற்று. பலர் மாதோட்ட நகரைவிட்டு வெளியேறினர் என்பர். கப்பல் துறைமுகமும் மண் மேடிட்டு வரலாயிற்று. கப்பல்கள் வந்துபோக வசதிகள் குறைந்தன;

மாதோட்டக் கேதீச்சரம் மண்முடல்:

கி. பி. 1545-ல் திடீர் என்று கடல் பொங்கி வந்து மாதோட்டத்தின் சில பகுதியை மூடியது. ஆனால் திருக்கேதீச்சர ஆலயம் மட்டும் கி. பி. 1585 வரை நித்திய பூசைகளுடன் இடையூறு இன்றி இயங்கியதாம். பின்னர் திடீரெனப் போர்த்துக்கீசியர் * திருக்கேதீச்சர ஆலயத்துள் நுழைந்து பொன்னாபரணம் முதலிய பல பெரும் பொருள்களைக் கொள்ளை கொண்டு, சிலைகளையும், விக்கிரகங்களையும் உடைத்துத் திருக்கோயில், மதில், கோபுரம் முதலியவற்றைப் பிரங்கியினால் தாக்கி நாசம் செய்து யாவற்றையும் தரைமட்டம் செய்துவிட்டுச் சென்றனர். கோயிற்கருங்கற்களை எல்லாம் எடுத்துச் சென்று மன்னார் துறைமுகத்தைக் கட்டினர் என்பர். சில ஆண்டுகளுக்கெல்லாம் திருக்கேதீச்சரப் பகுதிகளில் மண்மாரி பெய்து மண்ணும் மூடியது; பின்னர் அங்கு காடாயிற்று.

திருக்கேதீச்சரம் இவ்வாறு அழிபாடுற்றதற்கு வேறு சில கட்டுக்கதையையும் சிலர் புனைந்துரைப்பர். அவற்றினை அறிஞர்கள் ஏற்றரிலீயாம்;

மாதோட்டக் கேதீச்சரம் கடல்கொண்டு, பகை வரால் அழிவுற்று, மண்மாரி பெய்து எங்கும் மண் முடியதை கி. பி. 1926-ஆம் ஆண்டிலும், கி. பி. 1949-ஆம் ஆண்டிலும் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பூமியைப் பறித்து ஆராய்ந்து சிற்சில இடங்களில் சிப்பிகள், சங்குகள், வளையல்கள், மட்பாண்டங்கள், பளிங்குப் பாண்டங்கள், சிறுவர் விளையாடும் சிறுதேர்கள், பொம்மைகள், மனித எலும்புக்கூடுகள் முதலியன மண்ணுள் புதைந்து கிடந்ததைக் கண்டுபிடித்தனர். இன்னும் அவர்கள் புதைபொருளாய்வு செய்துகொண்டு வருகின்றனர்.

* இப்போர்த்துக்கீசியர் திருக்கேதீச்சரக் கோயிலுள் நுழைந்து கொள்ளை கொள்ள வருகின்றார்கள் என்ற செய்தியினைக் கோயிலார் சிலர் இரகசியமாக அறிந்து உடனே சில முக்கிய பொருள்களையும் சௌந்தரியமான கௌரியம்மன் சிலை யினைப் பேர்த்து எடுத்துக்கொண்டு ஊரைவிட்டு இரவோடிருவாக அநுராதபுரம் செல்லும் வழியில் இடையே "மடுமாதா கோயில்" என்ற எல்லையினைத் தாண்டிப்போகும் அடர்ந்த காட்டுவழியில் ஓரிடத்தில் - ஒரு சிறு கிராமத்தில் சிறுகோயில் ஒன்று சாமானியமாக அமைத்து அதில் கௌரியம்மனைத் தாமித்து வைத்தனர் என்பர். இன்றும் அந்தக் கௌரியம் மைக்கு நாடோறும் பூசை நடைபெற்று வருகிறது; அந்த அம்மனை திருக்கேதீச்சரத் திருக்கோயில் அம்மன் என்று கூறுகின்றனர். நாள்தோறும் அங்கு பலர் சென்று அம்மனை வழிபட்டு வருகின்றனர்;

3. மண்முடிய திருக்கேதீச்சரம் வெளிப்படல்

இருள்செறிந்த காலம்:

மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரம் கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு இடையே அழிவு கொண்டதிலிருந்து கி. பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டு இடைவரை சுமார் முன்னூறு ஆண்டுகள் அதன் திருப்பெயரையே இலங்கைச் சைவமக்களும் பிறமக்களும் கேளாது வாழ்ந்திருந்த இருள்செறிந்த காலம் என்றே சொல்லலாம்.

நாவலர் பெருமான் நற்றொண்டு:

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸீலனி ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் அவர்கள் கி. பி. 1872-ஆங்கிரச ஆண்டு ஐப்பசித் திங்களில் இலங்கை - மாதோட்டத் தின் ஒரு பகுதியில் “மறைந்து ஒரு மருந்து இருக்கிறது; ஒரு தேன்பொந்து இருக்கிறது; ஒரு திரவியம் இருக்கிறது” என்று திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளிய திருக்கேதீச்சரநாதனை இலங்கைச் சைவ மக்களுக்கு முதன் முதல் நினைவூட்டிப் பிரசாரம் செய்து அறிக்கை ஒன்று வெளியிட்டருளினார். இவ்வாறு திருக்கேதீச்சரத் தலத்து நினைவை மக்களுக்கு அறிவித்தபெருமை சைவம் தழைத்தோங்கத் தோன்றிய நாவலர் பெருமான் அவர்களுக்கே உரியதாகும்.

திருக்கேதீச்சரத் திருக்கோயில் மண்முடிமேடிட்டு அழிந்து கிடந்த நிலப்பகுதி சுமார் நாற்பது ஏக்கர் வெற்று நிலத்தை விலைக்கு வாங்கிப் புதுக்கோயில் எடுப்பித்து பழையபடி நித்திய நைமித்திய

பூசைகள் நடைபெற நாவலர் பெருமான் அவர்கள் பெருமுயற்சி எடுத்தார்கள். அச்சமயம் கிறீஸ்தவர்களின் எதிர்ப்பினாலும், அக்காலத்திலிருந்த சைவ நன்மக்களின் உணர்ச்சிக் குறைவினாலும் தக்க உதவிகிடைக்காததினாலும் நாவலர் பெருமான் அவர்கள் மிக வருந்தினார்கள். பின்னர், சில ஆண்டுகளுக்கெல்லாம் நாவலர் பெருமான் அவர்கள் திருக்கேதீச்சர நாதன் திருக்கோயில் நினைவாகவே இருந்து இறைவன் திருவடிநீழலை அடைந்தருளினார்கள்.

நாவலர் பெருமான் நினைவு வெற்றிபெறல்:

மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரநாதர் ஆலயம் கடலால், பகைவரால், அழிந்துமண்மாரிபெய்து மண்மூடிய வெற்றிடம் சுமார் 40 ஏக்கர் நிலத்தை நாவலர் பெருமானின் அறிக்கை வெளிவந்தபின் 21 வருடங்கள் கழித்து, கி. பி, 1893-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 13-ஆம் திகதி இலங்கை - வடமசுகாண அரசபிரதிநிதி சேர். உவில்லியம் துவைனம் (Sir William Twynam) துரை அவர்களின் முன்னிலையில் யாழ்ப்பாணம் அரசாங்கக் காரியாலயத்தில் பகிரங்க ஏலத்தில் விற்பதாக அரசினர் விளம்பரம் செய்தனர்.

அச்சமயம் குறித்த காலத்தில் இலங்கையின் பல பாகத்துள்ள சைவர்கள் பலரும், கத்தோலிக்கக் குருமார்களும், பிறரும் நிலத்தை ஏலம் எடுக்க யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் வந்து கூடி இருந்தனர். சேர். உவில்லியம் துவைனம் துரை அவர்கள் மேற்படி 40 ஏக்கர் நிலத்தை ஏலம்விட, கத்தோலிக்கக் குருமார்கள் 3050 ரூபாய்வரை ஏலம் கேட்டனர். உடனே சைவமக்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி என்ன விலை வந்தாலும் அந்நிலத்தை விலைக்கு வாங்கியே திருவது என்ற உறுதி பூண்டனர். அதனை அறிந்த திருவாளர் ராம. அரு. அரு. பழனியப்பச் செட்டியார் அவர்கள்

இலங்கைச் சைவமக்கள் சார்பாகத் தம்பேரில் 3100 ரூபாய்க்கு விஜய ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 29-ஆம் திகதி (13-12-1893) புதன்கிழமை அவிட்டநன்னூலில் ஏலம் எடுத்தார்கள். இத்தொகையில் பெரும் பகுதியை யாழ்ப்பாணத்துச் சைவநன்மக்கள் மேற்படி, செட்டியார் அவர்களிடம் கொடுத்து உதவினர் என்பர்.

யாழ்ப்பாண அரசு பிரதிநிதி துரை அவர்கள் தமது மாகாண நிர்வாக ஆண்டறிக்கையில் திருக்கேதீச்சரத்தின் பண்டைய சிறப்புக்களைப் பற்றியும், நிலம் ஏலம் விடப்பெற்றதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் அவர்களின் கனவு அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து 14 ஆண்டுகளுக்குப் பின் நனவாயிற்று.

திருக்கேதீச்சரம் புனருத்தாரண வேலை:

சைவத்தொண்டுகளில் முன்னணியில் நின்றழைத்தவரும், சைவசீலருமான யாழ்ப்பாணம்-வண்ணார்பண்ணை திருவாளர் சி. த. மு. பகபதிச்செட்டியார் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சைவ, சிவாச்சாரியார்களையும், கல்தச்சர், சிற்பிகளையும், கொத்து வேலை செய்யும் மேஸ்திரிகளையும், மண்வெட்டு வேலையாட்களையும், சிறுகூலி ஆட்களையும் அழைத்துக்கொண்டு போய்த் திருக்கேதீச்சரத்தில் புராதன கோயில் இருந்த - திட்டமாக அறிந்த தரைமட்டமான கோயிலிருந்த இடத்தில் வாஸ்துசாந்தி, கிராமசாந்தி செய்து 1894-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதலிலே காடுவெட்டி மேற்படி நிலத்தைச் சோதனைசெய்து வரும்போது, ஜய ஆண்டு ஆனித் திங்கள் 1-ஆம் திகதி (13-6-1894) புதன்கிழமையன்று பழைய கோயிலின் மூலப்பகுதி (கர்ப்பக்கிருகம்) அர்த்தமண்டபம், துவசத்தம்பபீடம், பலிபீடம் முதலியன கண்டு

பிடிக்கப்பெற்றன. அப்போது கோயில் நிலத்தில் அமைந்திருந்த சோழர்காலக் கிணறு ஒன்றைக் கண்டு பிடித்தனர். அத்துடன் சிவலிங்கம், நந்தி, விநாயகர் கற்சிலைகளும் சிவபூஜா பாத்திரங்களும் கிடைத்தன. ஆனால் அம்மன் சிலை ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. சிவலிங்கம் பூமியிலிருந்து எடுக்கும்போது, வேலையாட்களுடைய கவனக்குறைவால் லிங்கம் ஓரிடத்தில் சிறிது பழுது அடைய நேர்ந்தது என்பர்.

பின்னர் திரு. சி. த. மு. பசுபதிச்செட்டியார் அவர்கள் பெருமுயற்சி கொண்டு இலங்கைச் சைவ நன்மக்கள் பேருதவியினால் திருக்கேதீச்சரநாதர் திருக்கோயில் திருப்பணி புரிவதற்கு 22,000 ரூபாய்க்குமேல் சேகரித்தார். அவற்றைக்கொண்டு செட்டியார் அவர்கள் முன்னர் சுவாமிகோயில், அம்மன்கோயில், மடைப்பள்ளி முதலியன கட்டினார். ஈழத்துச் சைவப் பெருமக்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்கக் காசி (வாரணாசி)யில் இருந்து மகிமைபொருந்திய - சிவசாந் நித்தியம்வாய்ந்த சிவலிங்கம் ஒன்று கொண்டுவரச் செய்தார். தக்க சிற்பியால் கௌரியம்மையார் திருவுருவம் ஒன்று கற்சிலையில் அமைக்கச் செய்தார். முன்னர் மூலஸ்தானம் இருந்த இடத்திலேயே காசி லிங்கத்தையும், இடப்பக்கம் தெற்கு சந்நிதியாக அம்மையாரையும், சுவாமி சந்நிதி எதிரில் மேற்குமாக முன்னிருந்த இடத்திலே பூமியில் இருந்து எடுக்கப் பெற்ற நந்தியையும், பூமியிலிருந்து கிடைத்த சிவலிங்கம் (மகாலிங்கம்), விநாயகர் இவற்றைப் பிரகாரத்தின் மேல்பாலும் அமைத்துச் சோபகிருது ஆண்டு ஆனித் திங்கள் 14-ஆம் நாள் (28-6-1903) ஞாயிற்றுக் கிழமை வளர்பிறைச் சதுர்த்தசி நன்னாளில் மகாரூபயாபிஷேகம் செய்துவைத்தார்.

பின்னர் சிவாகம முறைப்படி சிவாசாரியர் களைக்கொண்டு நித்தியபூசை முதலியன நடைபெற

ஆவன செய்தார். தொடர்ந்து சில திருப்பணிகளைச் செய்துமுடித்து கி. பி. 1910-இல் ஒரு கும்பாபி ஷேகமும் செய்துமுடித்தார்.

அதன்பிறகு திருக்கேதீச்சரம் மிகப் பிரபலமாக விளங்கியது. பல ஆண்டுகள் கழிந்தன. திருக்கோயில் காலப்போக்கில் திருப்பணி எதுவுமின்றிச் சிதைந்து வரலாயிற்று. அதனைக்கண்ட சைவப் பிரமுகர்கள் பலர் கொழும்பில் கூடி 1948-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 19-ஆம் திகதி ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் என்று முன்னர் உருவாக்கப்பட்ட சமய அமைப்பு ஒன்றின் அநுசரணையுடன் திருக்கேதீச்சர ஆலயப் புனருத்தாரண சபையை நிறுவினர். சபையின் அங்கத்தவராயிருந்த சுந்தரம்ஸ் லிமிடெட் உரிமையாளர் தற்போது மதுரை திருஞானசம்பந்த ஆதினகர்தராயிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக பரமாசாரிய கவாமிகள் கி. பி. 1952-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் மகாகும்பாபிஷேகம் ஒன்று செய்வித்தார்கள்.

இராசகோபுரம் (ஐந்து நிலையுடையது), சுற்றுத் திருமதில்கள் மற்றும் பல திருப்பணிகளைச் செய்து இச் சபையர் தற்போது கர்ப்பக்கிருக, அர்த்தமண்டப வேலைகளைக் கருங்கற்களால் கட்டிமுடிக்கும் திருப்பணி வேலைகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். விரைவில் அவ் வேலைகள் பூர்த்தியாகி மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறத் திருவருள் பாலித்துள்ளது.

4. திருக்கேதீச்சர ஊரின் சிறப்பு

ஊரின் பெருமை:

நீர்வளம், நிலவளம், செல்வவளம் நிறைந்தோங்கிய ஈழநாட்டின்கண் வடபகுதியில் பாலாயின் வடபால் தேவாரப் பாடல்கள் பெற்ற 2-வது சிவத்தலமான மாதோட்டக் கேதீச்சரம் விளங்குகிறது. முற்காலத்தில் பலவளங்களுடன் திகழ்ந்தது.

“வாழையம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற மருவிய மாதோட்ட கேதீச்சரம்” எனவும், “மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்கு மாதோட்ட நன்னகர் கேதீச்சரம்” எனவும் வருவன சம்பந்தர் தேவாரம். “மாவின் கனிதூங்கும் பொழில் மாதோட்ட நன்னகர் திருக்கேதீச்சரம்”, எனவும், “வரிய சிறை வண்டியாழ் செய்யும் மாதோட்ட நன்னகருள் திருக்கேதீச்சரம்” எனவும் வருவன ஈந்தரர் தேவாரம்.

திருக்கேதீச்சரம் என்பதில் திரு + கேது + ஈச்சரம் என்ற மூன்று சொற்கள் உள்ளன. திரு - தெய்வத்தன்மை, அழகு, செல்வம்; கேது - நவக்கிரகங்களுள் ஒன்றான கேது என்ற பாம்பு பூசித்துப் பேறுபெற்ற; ஈச்சரம் - திருக்கோயில் என்பது பொருள். இத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய ஈழத் தென்கயிலாயநாதரான கேதுநாதனை, மகாதுவட்டா என்பவன் பூசித்ததால் இவ்வூர் மகாதுவட்டாபுரம் எனப் பெயர் பெற்றது. இப்பெயர் காலப்போக்கில் மாதோட்டம், மாதோட்ட நகர், மாதோட்டை என வழங்கி வரலாயிற்று. மாதோட்டம் என்பது ஊர்ப் பெயர். திருக்கேதீச்சரம் என்பது இவ்வூரிலுள்ள சிவாலயத்தின் பெயர். தற்போது திருக்கோயிலின் பெயரே ஊராகிய மாதோட்டத்திற்கும் வழங்கிவருகிறது.

திருக்கேதீச்சரம் அடையும் வழி:

இந்தியாவிலிருந்து வருபவர்கள் இலங்கைத் தலைமன்னார்த் துறைமுகத்தினைச் சேர்ந்து, அங்கிருந்து பேருந்து வண்டி அல்லது புகைவண்டி மூலம் மன்னார் நகரை (கோட்டைமன்னார்) அடைந்து, பின்னர் பேருந்துவண்டி வழி மார்க்கமாகத் திருக்கேதீச்சரத்தைச் சென்றடையலாம். ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து கோட்டை மன்னார் புகையிரத நிலையத்தைப் போய்ச் சேர்ந்து, அங்கிருந்து பேருந்துமூலம் 6½ கல் தொலைவிலுள்ள திருக்கேதீச்சரத்தைச் சேரலாம். கோட்டை மன்னாருக்கு நாட்டின் இதர இடங்களிலிருந்து பேருந்துவழியும் உண்டு. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கேரதீவு - சங்குப்பிட்டி பேருந்து, வள்ளச்சேவை மூலமும் திருக்கேதீச்சரம் போகலாம். நல்லதார் இட்ட பாதைகள்.

திருக்கோயிலைச் சுற்றியுள்ள சூழல்:

ஊருக்கு இடையில் திருக்கேதுநாதனின் திருக்கோயில், இராசகோபுரத்துடன் கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியாக விளங்குகிறது. திருக்கோயிலைச் சுற்றிய நான்கு திருவீதிகளும் மூன்றாம் பிரகாரம் எனப்படும். இந்நான்கு வீதிகளிலுமுள்ள மடங்களுக்குப் பின்புறத்தே நான்காம் பிரகாரமாகத் தேரோடும் திருவீதிகள் அமைய உள்ளன.

திருக்கோயிலுக்கு வடபால் கோயில் நந்தவனம், பிராமணர்களின் வீடுகள், கோயில் சிப்பந்திகளின், தனிப்பட்டவர்களின் வீடுகள் முதலியனவும், கீழ்பால் தேவஸ்தானக் காரியாலயமும், கோயில் அபிஷேக - அர்ச்சனைப் பொருட்கள் விற்கும் தேவஸ்தானத்து நிலையம், நூல் நிலையம், நீர்விநியோக நிலையம், தபாற்கந்தோர், மின்னெளிச்ச நிலையம், தனியார் தேவீர் - உண்டி - பலசரக்குக் கடைகள், சுற்றுத்

தூரத்தே கௌரியம்பாள் பாடசாலை, மருத்துவ நிலையம், கிராமிய வங்கி, கூட்டுறவு நிலையம் போன்றவையும், தனிப்பட்ட விவசாயிகளின் இல்லங்களும் உள்ளன. தென்புறத்தே சிறிது தொலைவில் புதை பொருளாராய்ச்சி நிலையம் உண்டு. மேற்கே மனோரம்மியமான சிறுவனமும் அதையடுத்துக் கடலும் தென்படுகின்றன.

கீழவீதியில் திருஞானசம்பந்தர் மடம், சுந்தரர் மடம், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் மடம், அம்மா மடம், பசுமடம், பூநகரி மடம் முதலியனவும், தெற்கு வீதியில் சபாரத்தினசாமி மடம், சிவராத்திரி மடம், நெசவுசாலை, சிற்பிகள் தங்குமிடம் முதலியனவும், மேலவீதியில் திருவாசக மடம், திருப்பதி மடம், கௌரிசர் மடம், சிவானந்த குருகுல பாடசாலை (வேதாகம பாடசாலை) முதலியனவும், வடக்கு வீதியில் நாவலர்பெருமான் மடம், விசுவகன்ம மடம், திருக்குறிப்புத்தொண்டர் மடம் முதலியனவும் இருந்து திருக்கேதீச்சரத்தைச் சிறப்பிக்கின்றன.

பசுமடம் திருக்கோயில் நித்திய பூசைகளுக்குப் பால் அளித்து வருகிறது. சிவராத்திரி மடம் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் மேற்பார்வையில் சிவராத்திரியொத்த காலங்களில் அன்னதானம் வழங்குகிறது. நாவலர்பெருமான் மடத்தில் யாத்திரையாக வரும் சைவமக்களுக்கு ஒருநாள் உறையுளும் உணவும் அளிக்கப்படுகின்றன.

திருவாசக மடம்:

இஃது ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினர் சார்பில் கி. பி. 1952-இல் தோன்றியது. அன்னதான மடமும் இணைந்துள்ளது. இங்கு சுமார் 1½ அடி உயரத்தில் ஸ்ரீ நடராசர், சிவகாமி அம்மையார், மாணிக்கவாசகர் எழுந்தருளியுள்ள சிறு கோயில் உள்ளது. காலை, மாலை முறையாகப் பூசைகள் நடைபெற்று

வருகின்றன. மார்கழித் திருவாதிரை முன் பத்து நாட்களில் திருவாசகவிழா, ஒரு ஆண்டில் ஆறுமுறை நடைபெறும் நடராசர் அபிஷேகவிழா, ஆளி மக நாளில் மாணிக்கவாசகர் நினைவுவிழா, மாசி சிவ ராத்திரிவிழா, சிவதீட்கை நிகழ்ச்சிகள் முதலியன சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. இங்கு யாத்திரைவாசிகள், சிவனடியார்கள் வந்து தங்கித் திருக்கேதீச்சரர் தரிசனம் செய்துபோக உறைவிடமும் உணவு வசதியும் செய்து ஆதரிக்கின்றார்கள். இடையிடையே சைவ விழாக்களும் மகேசுவர பூசையும் விசேட காலங்களில் நிகழ்கின்றன.

இத்திருவாசக மடத்தில், சகல வசதிகளையும் அமைத்துத் தம் உயிர்போல் போற்றி வளர்த்து வருகின்ற புண்ணியசீலர் - ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத் தலைவர் - தனக்கென ஒன்றும் கருதாத தண்ணளியாளர் - சைவ ஒழுக்கசீலர் - திருவாசகப் பித்தர் - நாவலர் பெருமான் வழியினைப் பின்பற்றி நிற்கும் மெய்த்தொண்டர் - காவியாடை இல்லாப் பெருந்துறவி - ஸ்ரீ. சி. சரவணமுத்து சுவாமிகளாவர். அவர்களும் அவர்களது கூட்டத்தைச்சேர்ந்த நற்றொண்டர்களும் நீடுழி வாழ்க! அவர்களின் பதிபுண்ணியச் செயல்கள் என்றும், ஒங்கி வளர்க! பெருக!

சிவானந்த குருகுலம்:

இது கி. பி. 1960-இல் தோன்றியது. இங்கு பிராமணச் சிறுவர்களுக்கும், ஆதிசைவச் சிறுவர்களுக்கும் தக்க ஆசிரியர்களைக்கொண்டு வேதசிவாகமங்கள் கற்பிக்கப்பெற்று வருகின்றன. பிள்ளைகளுக்கு உறையுள், உணவுவசதி முதலியன அளித்துப் போற்றி வருகிறார்கள். இக்குருகுல வேதாகம பாடசாலையை நடத்துபவர் இலங்கை இந்துமாமன்றம் என்ற சபையார் ஆவார். இதற்போது இப்பாடசாலையை யாழ்ப்பாணத்தில் மேலும் அபிவிருத்தியான நிலையில்

நடத்த இச்சபையார் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

இன்னும் இங்குள்ள ஒவ்வொரு மடங்களிலும் தக்கார் இருந்து பரிபாலிப்பதுடன் விசேட காலங்களிலும் உற்சவகாலங்களிலும் தரிசனநிமித்தமாகவும் யாத்திரையாகவும் வரும் அன்பர்களுக்கு உறைவிடம் முதலியன தந்து ஆதரிக்கின்றனர்.

பொதுவசதிகள்:

சிறுவர்கள், சிறுமிகள் கல்வி பயில்வதற்குத் திருக்கேதீச்சரர் பாடசாலையும் கௌரியம்பாள் பாடசாலையும் உள்ளன. கைத்தொழில் அபிவிருத்தியை முன்னிட்டு நெசவுசாலை இயங்குகிறது. பேருந்து நிலையம் கோயிலுக்கு அருகாமையிலேயே உள்ளது. திருக்கோயிலுக்குச் சற்றுக் கிழக்கேயுள்ள மாளிகைத் திடலில் இருந்தே குழாய்மூலம் அரசாங்கத்தாரின் ஏற்பாடு மூலம் தண்ணீர்வசதி கிடைக்கிறது. தேவஸ்தான சார்பில் மின்வெளிச்ச நிலையம் ஒளி வசதி தருகின்றது. அது மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட உள்ளது. தபால், தந்திவசதி உண்டு. சலவை, முடி திருத்தும் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. பாலாவியில் பிதிர்க்கடன் செய்ய ஏற்பாடுண்டு.

திருக்கோயிலுக்குக் கிழக்கே சுமார் இரண்டு மைல் சூழலில் மாளிகைத்திடல், சேத்துக்குளம், வேட்டையாமுறிப்பு, பாப்பாமோட்டை ஆகிய கிராமங்கள் உள்ளன. மாளிகைத்திடலில் வர்த்தகர்களும் பெருந் தனவந்தர்களும் முன்னர் வாழ்ந்தனர். அச்சாயலை இன்றும் ஓரளவு காணலாம். சேத்துக்குளம் வயல்கள் நிரம்பியது. வேட்டையாமுறிப்பில் ஒரு பழைய இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் கோவிலிருக்கிறது. ஆலமரங்களும் குளங்களும் சூழ்ந்த தெய்வீகச் சூழலில் அது இருக்கிறது. நவராத்திரி - விஜய தசமித் தினத்தன்று திருக்கேதீச்சரநாதர் கௌரி

சமேதராய் அங்கு சென்று அம்பு போடும் வழக்கம் உண்டு. வேட்டைக்குச் சென்று தரித்த இடமாதலால் அவ்விடம் வேட்டையாழறிப்பு எனப் பெயர் பெற்றது. பாப்பாமோட்டையில் முன்னர் ஏராளமான பார்ப்பனர்கள் வாழ்ந்தார்களெனவும் அதனால் அது பார்ப்பார்மேடு என அழைக்கப்பட்டு, நாளடைவில் பாப்பாமோட்டை எனத் திரிந்துவிட்டதாகவும் கூறுவர்.

பாலாவிக்கு மறுபுறத்திலுள்ள அடம்பன், வட்டக்கண்டல், நெடுங்கண்டல், சிறுநாவற்குளம் முதலான கிராமங்கள் நெல்வயல்கள் நிறைந்த கிராமங்களாகும். கோயிலுக்கு மேற்கிலும் வடக்கிலும் மூன்று பர்லாங்கு தூரத்தில் கடல் உண்டு. இவை தவிரப் புதிய சிறு குடியேற்றத் திட்டங்களில் உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. கமத்தொழில் சேவை நிலையமும் உண்டு.

திருக்கேதீச்சரமும் அதனைச் சூழ்ந்த கிராமங்களும் மன்னார் அரசாங்க அதிபர் பிரிவைச் சேர்ந்தவை. அடம்பனில் உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகம், மகாவித்தியாலயம் முதலியன உள. அரசினர் ஆஸ்பத்திரி உண்டு. திருக்கேதீச்சரம் மாந்தை மேற்கு கிராமச்சபைப் பிரிவில் இருக்கிறது.

5. திருக்கோயில் அமைப்பு

திருக்கேதீச்சரமானது, திருக்கேதாரம், காசி, காஞ்சி, திருவண்ணாமலை, சிதம்பரம், திருவாரூர், மதுரை போன்ற திருக்கோயில்களில் ஒன்று என்றும், அங்கே சிவபெருமான் சுயம்புலிங்க மூர்த்தியாக என்றும் பிரியாது எழுந்தருளியுள்ளாரென்றும் நூல்கள் கூறும். திருக்கோயில் கிழக்கு நோக்கிய ஐந்தடுக்கு நிலையினைக்கொண்ட இராசகோபுரத்தைக் கொண்டு கிராமநடுவே விளங்குவது. கோபுரத்தின் இருபக்கங்களையும் ஒட்டித் தொடர்ந்து நான்கு பக்கமும் சுற்றிய திருமதில்கள் கருங்கல்லாலும் செங்கல்லாலும் செவ்வியமுறையில் அமைந்துள்ளன.

சுவாமி சந்நிதி கிழக்கும் அம்பாள் சந்நிதி தெற்கும் நோக்கி உள்ளன. சுவாமி சந்நிதித் திருவாசலில் இராசகோபுரம் மிளர்கிறது. அம்பாள் சந்நிதித் திருவாசலுக்கு மதில், தென்புறத்தேயுள்ள சாதாரண வாசலையொட்டிக் கோபுரம் அமைக்க உள்ளனர். இராசகோபுர இடப்பக்கத்தில் பூசை காலங்களில் அடிக்கப்பெறும் பேரொலியுடன் கூடிய வெங்கலமணி உயரத் தூக்கிக் கட்டப்பட்டுள்ளது. கோயில் ஒட்டி புறத்தில் இராசகோபுரத்திற்கு இருமருங்கிலும் சூரிய சந்திரர்க்குச் சந்நிதிகள் உள. நவக்கிரக மண்டபம் சண்டேசுரர் சந்நிதி புதிதாக அமைத்து வருகிறார்கள்.

கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைச் சுற்றிச் செல்வது முதலாம் பிரகாரம். கோயிலுள் திருமதிலை ஒட்டிச் செல்வது இரண்டாம் பிரகாரம். சரக்கரை, மடைப்பள்ளி ஆதியன இரண்டாவதில் உள்ளன. முதலாவதன் தென்பாகப் பத்தி மண்டப வரிசையில் $63 + 9 = 72$ நாயன்மார்கள், சேக்கிழார், சந்தான தரவர் ஆகியாரைப் பிரதிஷ்டை செய்ய இருக்கின்றனர். மேல்பிரகாரத்தில் விநாயகர்,

சோமாஸ்கந்தர், மகாவிஷ்ணு, பழைய மகாலிங்கம், பஞ்சலிங்கம், மகாலட்சுமி, சுப்பிரமணியர், திருமூர்த்தங்கள் தனித்தனியே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளதையும், தென்பிரகாரத்தில் தென்முகமானவள்ளி, தெய்வானை சமேத ஆறுமுகர், பள்ளியறை, ஸ்ரீ நடராசமூர்த்தி, ஆயமூர்த்தங்களையும், கீழ்ப்பாகத்தில் கருவூல அறை, யாகசாலை, வைரவர்சந்நிதிகளையும், கண்டு தரிசிக்கலாம். சுவாமி சந்நிதிக்குக் கிழக்கே திருமண்டபத்தில் நேராகப் பலிபீடம், பூமியினிருந்து எடுக்கப்பட்ட நந்தி உள்ளன.

கர்ப்பக்கிருகத்தில் திருக்கேதீச்சரர் தரிசனம் ஆனந்தத்தை நல்கும். கர்ப்பக்கிருகக் கோயில் வெளிச்சுவரின் தென்பக்கத்தில் தட்சிணமூர்த்தி, மேற்புறத்தில் இலிங்கோற்பவர், வடபால் தூர்க்காதேவி, கோமுகத்திற்குக் கீழ்பால் சண்டேசுவரர் மூர்த்தங்களை வழிபடலாம். சுவாமி சந்நிதி மகாமண்டபத்தின் கீழ்பால் வடபக்கமாக - தெற்குச் சந்நிதியாக ஸ்ரீ கௌரியம்மையார் அருள் செய்கின்றார். இவை தவிர மகாமண்டபத்தில் விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வேணுகோபாலர், இராசராசேஸ்வரி, சமயகுரவர், சண்டேசுவரர் உற்சவமூர்த்திகள் உள்ளன.

இத்திருக்கோயிலுக்குப் பெருஞ்சாந்தி விழாவாகிய மகாகும்பாபிகேஷம், விரைவில் திருப்பணிச்சபையார் செய்ய இருக்கின்றனர். அதற்கான பணிகள் துரிதமாகவும் செம்மையாகவும் நடைபெற்று வருகின்றன. குடமுழுக்கு விழாவிற்குப் பிறகுதான் சரியானபடி ஆலய அமைப்பு, மண்டபங்கள், பிரகார மூர்த்திகள் முதலியன யாவும் நன்கு புலப்படும். இவ்வாலய தரிசனம் மனச்சாந்தியையும், சிவபுண்ணியப் பேற்றையும் அளிக்க வல்லதாம்.

6. மூர்த்தியின் திருநாமம்

இத்தலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள மூலஸ்தானச் சுயம்புவடிவான சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு ஈழக்கயிலாயநாதர் அல்லது தென்கயிலாயநாதர், கேதீச்சரநாதர், மகாதுவட்டாபுரநாதர், கௌரிநாதர் முதலிய பல திருநாமங்கள் வழங்குகின்றன. திருக்கயிலைச் சிகரங்களில் ஒன்று வாயு தேவனால் ஈழப்பகுயிதில் வந்து வீழ்ந்ததனால் ஈழக்கயிலாயநாதர் அல்லது தென்கயிலாயநாதர் என்றும், நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான கேதுபகவான் * பூசித்த காரணத்தால் கேதீச்சரநாதர் என்றும், தேவதக்ஷணாகிய மகாதுவட்டா பூசித்துத் திருப்பணி புரிந்து அமைத்த காரணத்தால் மகாதுவட்டாபுரநாதர் என்றும், உமாதேவியாரே இங்குக் கௌரியம்மையென்ற திருநாமத்துடன் இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளிய காரணத்தால் கௌரிநாதர் என்றும் இறைவர்க்குப் பெயர்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

அன்றியும் இத்தலத்துப் பெருமானைச் சுந்தரர் தேவாரம் "மத்தயானே போர்த்த மணவாள!" என்பதால் நித்திய மணவாளர் என்றும், ஆதியில் ஒரு வகை நாகர் குலத்தினர் பூசித்ததால் நாகநாதர் என்றும், அன்பர்களின் பிறவிப்பிணியைப் போக்கவல்ல

* இத்தலத்து ஆலயத்தில் உச்சிக்கால பூசைவேளையில் மண்டபத்தின் மேலே கரும்பாம்பு ஒன்றேனும் இரண்டேனும் உடன்தோன்றிப் பின் எங்கேயோ ஓடி மறைந்துவிடுகின்றன என்றும், பாம்புகளால் மக்களுக்கு ஒருவித துன்பமும் நேருவதில்லை என்றும், இந்நிகழ்ச்சியே இங்குக் கேதுபகவான் பூசித்தமைக்குச் சான்று என்றும் கூறுவர்.

மருந்தாக மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரத்தில் எழுந்தருளிய காரணத்தால் மாதோட்ட மருந்து என்றும், மாதோட்டம் திருப்பெருந்துறையாதலால் திருப்பெருந்துறையீசன் என்றும் திருக்கேதுநாதருக்குத் திருப்பெயர்கள் உண்டாயின.

இராசேந்திரசோழன் கல்வெட்டு ஒன்றில் இராசராசேச்சரத்து மகாதேவர் என்ற ஒரு பெயர் பெருமானுக்கு விளங்குகிறது.

ஆதியில் ஈழத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரலிங்கப்பெருமான் திருக்கேதாரலிங்கம் போலச் சுயம்புமூர்த்தி ஆவர். இவ்விலிங்கத்தில் இறைவர் என்றும் பிரியாது சாந்நித்தியமாக எழுந்தருளி இருப்பார். “கேழல் வெண்மருப்பு அணிந்த நீள் மார்பர் கேதீச்சரம் பிரியாரே” என்பது சமபந்தர் தேவாரம்.

இத்திருக்கேதீச்சரநாதன் தம்மை வந்து வழிபடும் அன்பர்களின் முன்னைய கொடுவினைகளைப் போக்குவதுடன் அவர்கள் உடலிலுள்ள தீராநோய்களையும் போக்கி ஆட்கொள்ள வல்லவர். “மாதோட்ட நன்னகரில் பாவவினை அறுப்பார் பயில்..... திருக்கேதீச்சரத்தானே” என்பதும், “அங்கத்துறு நோய்கள் அடியார் மேலொழித்தருளி..... மாதோட்டநன்னகரில்..... திருக்கேதீச்சரத்தானே” என்பதும் சுந்தரர் தேவாரம்.

இத்தலத்து இறைவரின் சாயரட்சைப்பூசை, அர்த்தசாமப்பூசை மிகவிசேடம். அர்த்தசாமப்பூசையின்போது திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வந்து தரிசித்துச் செல்வதாக ஐதீகம். இவ்விருகாலப் பூசையின் தரிசனம் அகவமேதபயனைத் தரும்.

இவ்வாலய உட்பிரகார மேல்பால் எழுந்தருளிய புராதனமகாலிங்கத்திற்குப் பாலாவித் தீர்த்தம் கொண்டுவந்து அபிஷேகம் செய்தவர் பெரும்பயன் அடைவர்.

ஒருவர் மெய்யன்புடன் காலை, நடுப்பகல், மாலை முதலியவற்றில் சிவவழிபாடு செய்தவர் ஏழ்பிறவியின் துன்பங்களைப் போக்கவல்லவராவர்.

“கால்தொழ அற்றவினை கட்டகலும்; கட்டுச்சி
வேல்தொழ இப்பிறப்பில் வெந்துயர்போம் — மாலையினில்
வந்து சிவன்தானே வந்தித்தால் ஏழ்பிறப்பின்
வெந்துயரம் எல்லாம் விடும்”;

(சிவதரிசன மகத்துவம்)

இங்கு அம்மையார் திருநாமம் கௌரியம்மையார் என்பதாம். இவ்வம்மையார் சந்நிதி தரிசனம், மிகச் சிறப்பும், சக்தியும் வாய்ந்தது. எளிதில் அருள் கிடைப்பது.

7. தீர்த்த விசேடம்

“பாலாவியின் கரைமேல் திடமாவுறை

கின்றூன்றிருக் கேதீச்சரத் தானே”.

(சுந்தரர் தேவாரம்)

இத்திருக்கேதீச்சரத்தில் திகழும் புண்ணிய தீர்த்தம் பாலாவி ● தீர்த்தம் என்ற ஒன்றேயாம். இதனை “மாதோட்டத்தர் மன்னு பாலாவியின் கரையில் கேதீச்சரம்” என்று சம்பந்தர் தேவாரம் கூறுவதால் இப்பாலாவித் தீர்த்தம் மேன்மையான தீர்த்தமாக விளங்குவது.

தீர்த்தம் என்பது தன்னிடத்தே வந்து மூழ்குவோரின் பாவங்களை (வினைகளை)ப் போக்கித் தாய்மை செய்வது. இறைவனுக்குத் தீர்த்தன் என்ற ஒரு திருநாமம் உள்ளது. “ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன்” என்பது திருவாசகம். இறைவன் தீர்த்தங்களாகவும் விளங்குகிறான். “சென்றாடு தீர்த்தங்கள் ஆனார் தாமே” என்பது அப்பர் தேவாரம்.

● இப்பாலாவித் தீர்த்தத்தை, தாலமி, பிளினி முதலிய ஆராய்ச்சியாளர்கள், “பாலாவி மண்டலம்” என்று குறிப்பிட்டு கின்றனர்: மன்று—இடம், மன்று என்பதை முண்டு எனக் கிரேக்கர்கள் கூறுகின்றனர்: மண்டு, மண்டலம் ஆயிற்று என்பர்; உதக மண்டலம் (நீலகிரி) என்றபோது மண்டலம் இடத்தையே குறித்தல் காண்க: [இப்பாலாவி, கி. பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு இடைப்பகுதியாகி இருந்திருக்கலாம் என்பர்.] தற்போது உள்ள பாலாவித் தீர்த்தம் கி. பி. 1948-ஆம் ஆண்டு ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் பெருமுயற்சியால் மன்றாப்பகுதி நீர்ப்பாசன இலாகா என்ஜினியராக இருந்துவந்த திருவாளர் எஸ். ஆறுமுகம் அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பெற்று அணைகட்டித் தேக்கிய நீர்நிலையே பாலாவிக்குளம் ஆகும்; முன்னர் பாலாவிநதி மேலக்கடலுடன் கலந்து நின்றதாகவும் வரலாறு கூறும்.

இப்பாலாவித் தீர்த்தம் திருக்கேதீச்சரர் ஆலயத்து அம்மன் சந்நிதிக்கு நேர் எதிரே — தெற்கே — சிறிது தூரத்தில் உள்ளது. அது கீழ்மேல் மிக நீண்டு அகன்று ஏரிபோன்ற நீர் நிலையினை உடையது என்றும் பெரும்பாலும் வற்றாமல் தண்ணீர் நிற்கும் சிறப்புடைய ஜீவதீர்த்தம் என்றும், இதனைப் “பலவினைக்குறும்பு போக்கும் பாலாவி” என்றும், “பரம்பரன் உருவாய் உற்ற பாலாவி” என்றும், திருக்கேதீச்சரப் பராணம் புகழ்ந்து கூறுகிறது. இப்பாலாவித் தீர்த்தம் இத்தலம் தோன்றியபோதே தோன்றியது. இமயத்திலுள்ள “மானசவாவி” போல மிகச்சிறப்புடையது.

சிவவடிவான இப்பாலாவித் தீர்த்தத்தில் ஒருவர் நல்லவராயினும் தீயவராயினும் அவர், அதிகாலையில் ஸ்நானம்பண்ணி, விபூதி, உருத்திராட்சம் அணிந்து, நியமம் முடித்துத் திருக்கேதீச்சரர் சந்நிதியை அடைந்து பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைச் செபித்து வழிபாடு புரியின் அவரது வினைக்கட்டுகளும் பாவச் செயல்களும் சூரியனைக்கண்ட பணிபோல் நீங்கும்; அவரது 21 தலைமுறையும் ஈடேறும்; கல்வி, செல்வம், மனைவாழ்க்கை முதலியன ஒங்கும் எனத் தலமான்மியம் கூறும். ஒருவர் ஒருநாளேனும் பாலாவித் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்யாத அவரது மானுடப்பிறவி ஒரு பிறவி ஆகுமோ? ஆகாது என நூல் புகலும்.

இச்சிவதீர்த்தத்தில்தோறும் ஸ்நானம்செய்ய இயலாதவர்கள் கார்த்திகைச் சோமவாரம், மார்கழித் திருவாதிரை, தைப்பூசம், மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், பிரதோஷம், சூரிய சந்திர கிரணங்கள், சித்திரை விஷு, ஐப்பசி விஷு, தட்சணாயனம், உத்தராயனம், வியதிபாதயோகம், அமாவாசை முதலிய புண்ணிய காலங்களிலேனும் ஸ்நானம் செய்து திருக்கேதீச்சர நாதரைத் தரிசித்து வழிபடின் அவர்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெற்று விளங்குவர்.

ஒருவர் தம் பிதுர் தினங்களில் இப்பாலாணித் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்து, நியம அனுட்டானம் முடித்து, இத்தீர்த்தக் கரையின்மேல் இருந்து எள்ளொடு தருப்பணம் அல்லது ஆகமசிரார்த்தம் செய்து, திருக்கேதுநாதனைத் தரிசித்து, நெய்விளக்கு இட்டு வழிபட்டால், அது கயாவில் திலதர்ப்பணம், சிவசிரார்த்தம் செய்த பெரும்பயனைத் தரும். பிதுர் களும் மிக மகிழ்ந்து அவர்க்கு ஆசி கூறுவர். அவரும் சாயுச்சிய பதம் பெறுவர்.

இத்தலம், கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் இடையிலே சிலபாகம் கடல்கொண்டும், சிலபாகம் மண்மாரி பெய்தும் அழிந்து போயிற்று. அதுபோது இங்குள்ள பாலாவித் தீர்த்தம் தவிர மற்றைய பல சிவ தீர்த்தங்களும் அழிந்திருக்கக்கூடும் என்பர்.

8. தலப்பெருமை

“தொண்டர் நாடொறும் துதிசெய
அருள்செய்கே தீச்சரம் அதுதானே”.

(சம்பந்தர் தேவாரம்)

மிகப்பழமையான மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரமான சிவத்தலம் மகாதீர்த்தம் என்ற பெயர் உடையது. ஈழக்கயிலாயம் அல்லது தென்கயிலாயம் எனப்படுவது. பாலாவித் தீர்த்தக்கரையோரத்தே திகழ்வது. திருமால், பிரமன், இந்திரன், தேவர்கள், கந்தருவர், வித்தியாதரர், கின்னரர், கேதுபகவான், துவட்டா, ஸ்ரீராமர், அகத்தியர், இராவணன், மாலியவான், அருச்சுனன், விஜயன் முதலியோர்களால் பூசித்துப்பேறுபெற்றது. சம்பந்தரதும், சுந்தரரதும் தேவாரப்பதிகங்கள் பெற்றது. பாண்டிய சோழ மன்னர்களின் ஆதரவை முன்பெற்றது.

இம் மாதோட்டக் கேதீச்சரம் காசியைப் போல ஒரு சிறந்த புண்ணியதலமாகும். இதன்கண் மரணமடையும் உயிர்கள் அப்போது கேதீச்சரப் பெருமான் மகிமையால் சிவாலயத்தின் பாகமாகத் தலைவைத்துக் கிடக்குமாம். அன்றியும் இங்கு ஒருவர் இறக்கும் போது திருக்கேதுநாதன் அவரைத்தம் மடிய்து இருத்திக் காசியைப்போல அவரது வலக்காத்தில் திருவைந்தெழுத்தை ஓதி அவர்க்குச் சிவகதியை அருளுவர் எனத் தலமான்மியம் கூறுகின்றது. “ திருவாரூர் பிறக்க முத்தி” என்பதுபோல இத்தலத்துப் பிறந்த மக்கட்கும் முத்திப்பேறு கிட்டுவது திண்ணம்.

பாலாவித்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து, நியதிகளை முடித்துக் கேதீச்சரநாதராலய மாடவீதியில் அங்கப்பிரதட்சிணம் செய்வோர் உடல், பிறவிப்பிணி

நீங்குவர். இங்குத் தானதருமம் செய்பவர் இம்மை, மறுமைப் பயன்களைப் பெற்று விளங்குவது திண்ணம். இத்தல வழிபாடு செய்தவன் அடியைத் தொழுது வணங்குவோர் நாம் எல்லாம் வணங்கும் தெய்வமாவார் என நூல் கூறும்.

“...கனைகடல் கடிக்கழ் பொழிலணி மாதோட்டம் கருத நின்றகே தீச்சரங்கைதொழக் கடுவினை அடையாவே” எனவும், “கேடிலாதகேதீச்சரத்தொழு தெழக் கெடும் இடர் வினைநானே” எனவும், “கேதீச்சரம் அடைபவர்க்கு அருவினை அடையாவே” எனவும் வருவன சம்பந்தர் தேவாரம்.

9. வழிபட்டோர்

இம்மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சர நாதனைத் திருமால், பிரமன், இந்திரன், தேவர்கள், கேதுபகவான், மகாதுவட்டா, பிருகு முனிவர், அகத்திய முனிவர், இராவணன், மாலியவான், மயன், மண்டோதரி, ஸ்ரீராமர், பாண்டியர், சேரர், இராசேந்திர சோழன் முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றனர். திருஞான சம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகியோர் இராமேச்சுவரக் கடற்கரையில் நின்று தரிசித்துத் தேவாரப் பதிகங்கள் பாடித் துதித்துள்ளனர்.

அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரையின் பொருட்டுத் தென்னாட்டுத் தலங்களை வழிபட்ட பின்னர் சுழநாடு சேர்ந்து கேதுநாதனை வழிபட்டான். மன்னூர்த்தீவுக்கு அருகே தென்பாலுள்ள பகுதியை அரசுபுரிந்த நாக கன்னிகையை அருச்சுனன் சந்தித்து அவளைத் திருமணம் செய்துகொண்டான் என ஒரு வரலாறு கூறும்.

கி. மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டிலே கலிங்கநாட்டு அரசகுமாரனான விஜயன் அவனது நண்பர்களுடன் இலங்கை - மாதோட்டத் துறைமுகத்தில் இறங்கிய போது விஜயனது நண்பனும் பிராமணக் குருவுமான உபத்தீசன் கேதுநாதனைப் பூசித்தான் என்ற வரலாறும் உண்டு.

10. பூசையும் திருவிழாவும்

சிவாலயங்களில் நாடோறும் காலை, மாலையில் செய்யும் பூசை நித்திய பூசை எனவும், விசேட புண்ணிய காலங்களில் செய்யும் பூசை விசேட நாள் பூசை (நைமித்திகபூசை) எனவும் இருவகைப்படும்.

நித்திய பூசை :

இத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய கேதீச்சரருக்கு நாடோறும் அதிகாலை 5-30 மணிக்குத் திருவனந்தல் நடைபெறும். காலை 7-30 மணிக்குக் காலசந்தி, நடுப்பகல் 12-00 மணிக்கு உச்சிக்காலம், மாலை 6-00 மணிக்குச் சாயரட்சை, இரவு 8-00 மணிக்கு அர்த்தசாமம் ஆகிய நான்கு காலப் பூசைகளும் சிவாகம முறைப்படி நித்திய பூசையாதிகளும் இடம்பெறும்.

இக்காலங்கள் தேவஸ்தானத்தாராலும், கட்டளை தாரர்களாலும் (உபயகாரர்கள்) நடாத்தப்பெற்று வருகின்றன.

முதல்நாள் அர்த்தசாமப் பூசை முடிவில் பள்ளியறைக்குச் சென்ற இறைவனின் திருமுடியிலுள்ள கங்காதேவி அங்குள்ள மனோன்மணி சக்தியைக்கண்டு உடனே அங்கு நின்று சென்று, நதியில் அல்லது தடாகத்தில் கலந்து விடுகிறாள் என்பது ஐதிகம். பிறகு அக்கங்காதேவியைக் காலையில் சகல மேளவாத்திய முழக்கத்துடனும், சகல உபசாரங்களான கொடி, குடை, சுருட்டி, சாமரங்களுடனும் ஆலயத்திற்கு ஒரு குடம் அல்லது மூன்று, ஐந்து குடங்களில் பிராமண பரிசாரகர் தண்ணீர் எடுத்துவர அழைத்து வருவதே - ஆலயத்தில் வலமாக அழைத்து வருவது திருமஞ்சனம் கொண்டு வருதலின் முறையாம்.

இறைவனுக்குத் திருமஞ்சனம் வருவது, கிராமத்திற்கும், அரசாங்கத்திற்கும் விருத்தியாவதுடன் இலட்சுமிகடாட்சமும் உண்டாம்; காரியங்களும் சித்திக்கும் என்பது தொன்றுதொட்டு வரும் நம்பிக்கை ஐதிகமாகும்.

முன்னர் திருக்கேதீச்சர ஆலயப் பாலாவித்தீர்த்தத்திலிருந்து திருமஞ்சனம் எடுத்துவந்தனராம். பின்னர் ஆலயத்து அருகேயுள்ள கேணியில் (கிணற்றில்) தண்ணீர் எடுத்தனர் என்பர். தற்போது விசேட நாட்களில் திருமஞ்சனம் சிறப்புடன் கொண்டு வருவர்.

ஆலயத்திற்குத் திருமஞ்சனம் மேளவாத்தியச் சிறப்புடன் கொண்டுவரும் ஊரே மங்களகரம் பொருந்திய ஊராகும்.

ஆலயத்திற்கு மேலும் சிறப்பும், ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் பெரும் செழுமையும் தருவன விசேட நாள் பூசைகளாகும். கேதீச்சரநாதர் ஆலயத்தில் பின்வரும் விசேடநாள் பூசைகள் செவ்வனே நடைபெறும். எதிர்வரும் மகாகும்பாபிஷேகத்தின்பின் அவைமேலும் விரிவடையும் எனலாம்.

வருடப்பிறப்பு, திருநாவுக்கரசுநாயனார் குருபூசை, சித்திரை — உற்சவ விழா — பதினேழு நாட்கள், நடேசர் அபிடேகம், சேக்கிழார் குருபூசை, இடபவிரதவிழா, விசாகவிழா, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் குருபூசை, மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குருபூசை, ஆனி உத்தரவிழா, மகாசங்காபிஷேக நாள்விழா, ஆடி அமாவாசை, ஆடிப்பூரம், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் குருபூசை, கதிர்காமசுவாமி விழா—மூன்றுநாள், ஆவணிமூலம், பரிவாரமூர்த்திகள் வருடாபிஷேகம், விநாயகசதுர்த்தி, நவராத்திரி லைபவங்கள், கேதாரகௌரிவிரதவிழா—21 நாட்கள்,

தீபாவளி, கந்தசஷ்டி, ஐப்பசி வெள்ளிக்கிழமைகள், கார்த்திகைச் சோமவாரங்கள், திருக்கார்த்திகை, சர்வாலயதீபம், ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை, விநாயகர் சஷ்டி, திருவெம்பாவை, ஆருத்திராதரிசனம், தைப்பூசம், பாலாவிப் பிள்ளையார் வருடாபிஷேகம், தை அமாவாசை, மாசிமகத்தீர்த்தம், மகாசிவராத்திரி, பங்குனி உத்தரம் ஆதியனவே தற்போது கேதீச்சரத்தில் கொண்டாடப்படும் விசேடநாள் பூசைகளாகும்.

பஞ்சமுகார்ச்சனை, இலட்சார்ச்சனை ஆதியனவும் நிகழ்கின்றன. மேலும் தலைமன்னார், முத்துமாரியம்மன்கோவில் வருடாந்த உற்சவம், முழங்காவில் பிள்ளையார் சங்காபிஷேகதினம் ஆதியனவும் கொண்டாடப்படுகின்றன. இதுதவிர, திருக்கோணேஸ்வர வருடாந்த உற்சவத்திற்குக் கேதீச்சரத்தில் இருந்து பாலாவித்தீர்த்தம் ஆண்டுதோறும் முறையாகக் கொண்டாடுதல்படுகின்றது.

மேற்படி விழாக்களுக்கு எல்லாம் உபயகாரர்கள் உள்ளனர்.

11. திருப்பணிகள்

முன்னைய பக்தர்கள் — அரசர்கள் தொண்டு:

கேதுபகவான் பூசித்த திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலத்தை சூரபன்மன் மனைவி பதுமகோமனையின் பாட்டனான மகாதுவட்டா என்ற தேவசிற்பி பூசித்துப் பல திருப்பணிகள் செய்தான். இராவணன் மாமனாகிய மயன் என்பவனும் வழிபட்டுப் பல திருப்பணிகள் புரிந்தான்.

கி. மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டிலே கலிங்கதேசராச குமாரனான விஜயன் இவ்வாலயத்தைப் புதுப்பித்துத் திருப்பணிகளைச் சிறப்பித்தான் என்று “யாழ்ப்பாண வைபவமாலே” நூல் கூறுகிறது.

கி. பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தலத்திற்குப் பல திருப்பணிகளைச் செய்வித்துப் பூசை முதலியவற்றிற்குப் பெரும் பொருள் வழங்கினார். கி. பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இராசராசசோழன் மகன் இராசேந்திரசோழன் திருப்பணிகள் பலவற்றை நன்கு செய்து கோயிலைச் சுற்றி நான்கு பக்கமும் நன்னீர், உவர்நீர் அகழிகளைப் பாதுகாப்பின் பொருட்டு அமைத்தான்.

கி. பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் (1251 — 1280) இடைப்பகுதியிலே முதலாம் சுந்தரபாண்டியன் பற்பல சிற்பவேலைத் திருப்பணிகளைச் செய்து நித்திய நைமித்திகங்களைச் சிறப்புற நடத்தினான். கி. பி. 14; 15-ஆம் நூற்றாண்டுகளிலும் பாண்டிய மன்னர்கள் கோயிலை ஆதரித்துள்ளனர்.

பின்னைய நகரத்தார்—சைவமக்கள் தொண்டு:

கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டினிறுதியிலிருந்து பகை வராலும், நீராலும், மண்மாரியாலும் அழியுண்டு கோயில் நினைவே எவர்க்கும் இல்லாதிருந்தது. கி. பி. 1872-இல் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் இத்தலத்தைப்பற்றி நினைவுறுத்தியதன் பயனாக, முன்னர் மண்மூடிய — கோயிலிருந்த 40 ஏக்கர் வெற்றிடம் அரசாங்க ஏலம் விடப்பட்டதன் மூலமாக 13 — 12 — 1893-இல் பெறப்பட்டது. அதற்கு நகரத்தார்களும் இலங்கைச் சைவ நன்மக்களும் ஆவன செய்தனர்.

பின்பு, யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை திரு. சி. த. மு. பசுபதிச்செட்டியார் அன்பர்களின் பொருள் கொண்டு பெருஞ் செலவு செய்து தேசீச்சரத்தில் மண்

அகழ்வித்துப் பழைய சிவாலயம் இருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடித்தார். கோயில் எழுப்பிக் கிரியாலிங்கம், கௌரியம்மை, நந்தி, பலிபீடம் முதலியன அமைத்து 28 - 6 - 1903-இல் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். நித்திய பூசைகள் நடைபெறச் செய்து மேலும் திருப்பணிகளைச் செய்து கி. பி. 1910-இல் இன்னொரு கும்பாபிஷேகமும் செய்து முடித்தார்.

திருப்பணிச் சபையார் தொண்டு:

பின்னர், காலப்போக்கில் கேதீச்சரத்தில் நித்தியபூசைகள் மட்டும் நடைபெற்றுக்கொண்டு திருப்பணிவேலைகள் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்தன. இதனை உணர்ந்த கொழும்பிலுள்ள சைவப்பெருமக்கள் சார்பில் 1944-ஆம் ஆண்டிலே கொழும்பு - பொரனையிலுள்ள திரு. கா. நாகலிங்கம் என்பவரின் இல்லத்தில் திரு. வ. க. செல்லப்பா, ஸ்ரீ. சி. சரவணமுத்து அடிகளார், திரு. நீ. ஆறுமுகம் மூவரும் சேர்ந்து ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் என்று முதற்கண் ஆரம்பித்தார்கள். அத்திருக்கூட்டத்தின் முயற்சியால் 1948-ஆம் ஆண்டு திருக்கேதீச்சரத்தில் சைவ மகாநாடொன்று நிகழ்ந்தது. அம்மகாநாடு இலங்கைச் சைவமக்கள் மனதிலே பெருவிழிப்பை ஏற்படுத்தியது. அவ்விழிப்பை அடித்தளமாகக் கொண்டு 19 - 10 - 1948-இல் திருக்கேதீச்சர ஆலயப் புனருத்தாரண சபை தோன்றியது. இச்சபையார் பல திருப்பணிகளைச் செய்து 1952-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் கும்பாபிஷேகம் செய்தனர். அதில், மதுரை ஆதீனமும் பெரும் பங்காற்றியது. மேற்கொண்டும் பணிகளை வேகமாகச் சபையார் தொடர்ந்தனர்.

பின்பு திருப்பணிச் சபையார் திருக்கேதீச்சர ஆலயச் சுற்றுப்பிரகாரத்தில் பூமியில் இருந்து எடுத்த மகாலிங்கம், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், நடராசர்,

சண்டேசுவரர் முதலிய மூர்த்திகளைப் பரிவார பிரதிஷ்டை செய்து 31-10-1960-இல் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தனர். மேலும் பற்பல திருப்பணிகளுடன் ஐந்து நிலையுடைய இராசகோபுரம், சுற்றுமதில்கள் முடித்துக் கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்தமண்டபம் முதலியவற்றின் வேலைகளைக் கருங்கற்களால் செய்து வருகின்றனர். மிகப்பெரிய வெண்கலமணியை (இலண்டனில் வார்ப்படமானது) அதற்கேற்ற உறுதியான மணிக்கூண்டொன்றில் இராசகோபுரத்தின் இடப்பக்கத்தே அமைத்துள்ளனர். அம்மணியின் கம்பீரமான தெளிவான ஓங்காரநாதம் பல மைல்களுக்குக் கேட்கவல்லது.

திருப்பணிச்சபையார், திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிகளைச் சீக்கிரம் முடித்து, தேர், சப்பரம் போன்றவற்றையும் அமைத்து மாபெரும் மகாசங்காபிஷேகம் (பெருஞ்சாந்திக் குடமுழுக்கு) கேதீச்சரநாதன் துணைகொண்டு நிறைவேற்ற ஊக்கத்துடன் அயராது உழைத்து வருகின்றனர்.

காலஞ்சென்ற சைவமணி சேர், கந்தையா வைத்தியநாதன் திருக்கேதீச்சர ஆலயப் புனருத்தாரணத்திற்குச் செய்த சிவதொண்டுகள் அளப்பரியன ஆகும். திருப்பணிச்சபையில் உள்ள எல்லாரும் சிறத்த நற்சைவமணிகள் ஆவர். அவர்தம் திருப்பணி வளர்க! ஓங்குக!.

12. திருக்கோயில் நிர்வாகம்

திருக்கேதீச்சரச் சிவாலயத்தில் முதன் முதலில் கி. பி. 1903-இல் ஜூன் முதல்தேதி நித்தியபூசை முதலாகிய பொறுப்பை இலங்கை — மாதம்மையில் வசித்த

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்துச் செட்டியார்கள் ஏற்றுச் செவ்வனே செய்துவந்தனர். பின்பு நிர்வாகம் 1-3-1919 சனிக்கிழமை சிவராத்திரியன்று கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் இருந்துவந்த நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள்வசம் வந்தது. அவர்கள் மிக்க ஊக்கத்துடன் யாவற்றையும் நன்கு கவனித்து வரலாயினர். நாளடைவில் கொழும்பிலிருக்கும்-பழைய - புதிய கதிரேசன் கோயில் நிர்வாகஸ்தர்களால் திருக்கேதீச்சரக் கோயில் பரிபாலிக்கப்பட்டது.

கி. பி. 1952-இல் இருந்து தற்போது திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபையினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற பஞ்சாயத்தாரால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. எனினும் இப்பஞ்சாயத்தில் பழைய - புதிய கதிரேசன் கோவில்களின் அறங்காவலர்கள் இருவர் நிரந்தர நிர்வாக இடம்பெறுவர். இவர்கள் மனம் கலந்து திருக்கோயில் நிர்வாகத்தைக் கவனிப்பதுடன் திருப்பணிச் சபையாருடன் ஒத்துநின்று செயல்களை ஆற்றிவருகின்றார்கள்.

சொத்துக்கள்:

ஆலயத்திற்கு நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் ஆதியில் விலைக்கு வாங்கி வைத்துள்ள நெல்விளையும் பூமி 80 ஏக்கர் உள்ளது. அவற்றின் நெல் வருவாய், ரொக்கக்குத்தகை வருவாய், கோயிற் காணிக்கை, உண்டியல் முதலாம் வருமானங்களைக் கொண்டு நிர்வாகம் செவ்வனே நடந்துவருகிறது. விசேடபூசை, விழா முதலியவற்றை உபயகாரர்கள் சிறப்பாகச் செய்கின்றார்கள். ஆலயத் திருப்பணிச் சபையார் பல்வேறு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு ஆவனசெய்து பணிபுரிகின்றனர்.

13. கல்வெட்டுக்கள்

1. கி. மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே இலங்கைப் பௌத்தர்கள் மகாதுவட்டாபுரம் என்றதன் திரிபாகிய மாதோட்டநகரை மகாதீர்த்தம் என்ற புண்ணியக்ஷேத்திரமாகக் கருதிப் போற்றினார்கள். கதிர்காமக் கல்வெட்டு ஒன்றில் "பௌத்த ஆலய மொன்றின் பரிபாலன விதிகளைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, அவற்றை மீறி நடப்பவன் மாதோட்டத்தில் பகவைக் கொன்ற பாவத்தை அடைவானாக" என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

2. 4-ஆவது மகிந்தனின் அநுராதபுரக் கல்வெட்டு ஒன்று மேற்படி கதிர்காமக் கல்வெட்டில் கூறியபடி மாதோட்டநகர் ஒரு புண்ணியதலம் என்கிறது.

3. இராசேந்திர சோழன் — இலங்கை ஆட்சியில் (கி. பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம்) மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரக் கோயிலில் ஆண்டுதோறும் வைகாசி விசாக முன் ஏழுநாள் விழா எடுத்து விசாகத்தன்று பாலாவியில் தீர்த்தவாரி நடைபெற்றதாக ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

"ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ சோழமண்டலத்துக்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு வேளாளர் நாட்டுச் சிறு கூற்ற நல்லூர்க்கிழவன் தாழிகுமரன் ஈழமான மும்முடிச் சோழ மண்டலத்து மாதோட்டமான ராசராசபுரத்து எடுப்பித்த ராசராச ஈச்சுரத்து மகாதேவர்க்கு... .. ராசராசபுரத்து... .. கொடிநாடான அருள்மொழி தேவவள நாட்டுக்கு இயங்கும் பாதைகளால் நிசதம் இரண்டும் பிடிவிகை வாரியும்... .. இறையும் இட்டுத் தறிகளால் கடின முதலும் வட்டத்தால் கூடின முதலும் பாதை இடங்களால் கூடின முதலும் கொண்டு

வைகாசி விசாகம் ஏழுநாளும் விழா எடுத்துத் தீர்த்தம் ஆட்டுவிப்பதாகவும் பெருங்காலால் பங்குகால் உட்பட வடக்கும் மேல் பாற்கெல்லை ராசராசப் பெருந்தெருவுக்கும், கிழக்கும் வடபாற்கெல்லை கம் மாளச் சேரிக்குத்தெற்றும் இவ்விசைத்த பெருநான் கெல்லைக்குட்பட்ட அகப்பட்ட நிலத்தில் இவ்வூர்க்குடி குன்றன் காமன் இருந்த மாளிகையும் வீடும் தோட்டமும் நீங்கலாகவும் இந்நடு உட்பட இத்தனையும் இத்தேவர்க்கு இறையிவித் தேவதானமாக என்பது இராசேந்திரசோழன் கல்வெட்டு ஆகும்.

4. இராசேந்திரசோழன் ஆட்சியில் (கி. பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி) திருக்கேதீச்சரத் திருக்கோயிலை மத்தியாகக்கொண்டு நான்கு பக்கமும் பரவியிருந்த நகரவீதிகளில் ஏராளமான கைத்தறி நெசவுச் சாலைகள் இருந்தனவென்றும் அவற்றிற்குரிய வரிகளை வசூல்செய்து அவற்றைக்கொண்டு கோயிலுக்குரிய சொந்தமான பலகட்டிடங்களைக் கட்டி வாடகைக்குவிட்டு அவற்றால் வரும் வாடகைத் தொகையினைக் கொண்டும், கோயிலுக்கு வடக்கும், கிழக்கும் பரவிக்கிடந்த நெல்விளைநிலங்களால் வரும் வருவாயைக்கொண்டும் திருக்கேதீச்சரம் திருக்கோயில் நிர்வாகம் நடைபெற்றதாக ஒரு கல்வெட்டும் புகலுகிறது.

5. இலங்கை - மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரத் திருக்கோயில் நித்திய பூசையாதிகள் நடைபெறும் பாதுகாப்பிற்கு நீர்ப்பாசன விளைநிலங்கள் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் இருந்துவந்ததாகவும், அவற்றின் வருவாயில் கேதீச்சரக்கோயில் செலவுபோக மிச்சமாவதில் ஒரு சிறிது கி. பி. 12, 13-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாடு - திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள திருக்குற்றாலத் திருக்கோயில் குழும்பலா ஈசர் சந்நிதியில் நித்திய தீபச் செலவிற்குப் பொருள் அனுப்பப் பெற்றதாக ஒரு கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது.

14. புராண வரலாறுகள்

[திருக்கேதீச்சுவரத் தலத்து மகிமைகள் யாவும் தவசீலரான, சூதமாமுனிவர் நைமிசாரணியமுனிவர் களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸ்காந்தபுராணம்—தக்ஷிண கைலாச மான்மியம் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் உள்ளன.]

முன்னர், யாழ்ப்பாணம் — கந்தரோடை பிரம ஸ்ரீ ச. து. வைத்தியநாதசாஸ்திரியர் அவர்கள் தக்ஷிண கைலாச மான்மியத்தில் திகழும் “கேதீச்சுவர வரலாறு” என்ற பகுதியைத் தமிழ் உரைநடையில் எழுதிய சிறு நூல், கொழும்பு — செட்டித்தெரு அரு. அரு. சோம. அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்களின் பொருளுதவியால் 1919-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது.

பின்னர், இலங்கை—அச்சவேலி சிவாகம ஞானபானு சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசாமிக்குருக்களின் குமாரர் சிவஸ்ரீ ச. கு வைத்தீசுவரக்குருக்கள் அவர்கள் தக்ஷிண கைலாச மான்மியத்தை முதலாலாகக்கொண்டு, தமிழ் செய்யுள் வடிவில் திருக்கேதீச்சரப்புராணம் என்ற பெயருடன் இயற்றினார்கள். இப்புராணம் எட்டுச் சருக்கங்களையும், 248 திருவிருத்தங்களையும் கொண்டது. இது 1970-ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் — வேலவேலி திருஞானசம்பந்தர் மடாலய பரிபாலன சபையாரால் யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச அச்சியந் திரசாலையில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

இங்குப் பின்வரும் தமிழ் — உரைநடை, திருக்கேதீச்சரப்புராணம் முதலியவற்றின் மிகச்சுருக்கம் ஆகும்.

1. திருக்கேதீச்சரத் தோற்றம் :

ஒரு காலத்தில், தேவலோகத்தில் இந்திரன் தன் சபாமண்டபத்தில் சபை கூடியபோது அங்கு வந்திருந்த ஆதிசேடனும், வாயுதேவனும் பிறதேவர்களின் தூண்டுதலின்பேரில், தத்தம் வலிமையினைப் புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டதோடு அல்லாமல் பலவாறு ஒருவரையொருவர் இகழ்ந்தும் பேசிக்கொண்டனர்.

பிறகு இருவரும் மனம் மாறுபட்டதும், தேவர்கள், முனிவர்கள் அஞ்சுமாறு போர்புரியும் நிலைமை நேர இருந்தது. அப்போது ஆதிசேடன் வாயுதேவனை நோக்கி, "நான் திருக்கயிலை மலையைப் பற்றிச் சுற்றிக் கொள்கிறேன்; நீ உன் வலிமையினால் எமது பிணிப்பை நெகிழ்த்தி விடுக; இதில் எவர்தம் செயலில் வெற்றி உண்டாகிறதோ, அவரே பெரியவர்" என்று கூறினான். பின்னர் ஆதிசேடன் கயிலைவெற்பைத் தனது நீண்ட உடலினால் இறுகச் சுற்றிக் கொண்டு ஆயிரம் சிகரங்களின்மேல் தமது ஆயிரம் தலைகளை வைத்துப் படத்தினால் மறைத்து மூடிக்கொண்டான். அதனைக்கண்ட வாயுதேவன் ஆதிசேடனைக் கோபித்துத் தன் முழுப் பலமுங் கொண்டு காற்றை வீசத்தொடங்கினான்.

அப்போது, அப்பெருங்காற்றினால் உலகம் நிலை கலங்கியது. தேவர்கள் முதலியோர் நடுக்கமடைந்து, சிவபெருமானை நோக்கி,

“கொற்ற அந்தகன் மாய்வுறக்
கொழுநிதிச் சூலமேல்
செற்ற முற்றுடல் குத்தியே
சேவகம் செய்தோய்!
உற்ற முப்புரம் தழல்எழ
ஒண்ணகை விடுத்தோய்!
மற்று நம்தமைக் காத்தருள்
வராத! நின் அடைந்தோய்”.

என்று பலவாறு துதித்து, “அண்ணலே! - எங்களை இந்தச் சூறைக்காற்றின் இன்னலில் இருந்து காத்தருள்க” என்று முறைபீட்டனர். சிவபெருமான் தேவரதியர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, “தேவர்களே! வருந்தற்க” என்று கூறவும் தேவர்கள் முதலியோர் மகிழ்ந்து தத்தம் இடங்கட்குச் செல்ல இருந்தனர்.

அப்போது சிவபெருமான் தமது கருணை நாட்டத்தைக் கயிலைமலையே செலுத்தினார். அதுகண்ட ஆதிசேடன் தன் பிணிப்பைச் சிறிது தளர்த்தித் தனது தலைகளில் மூன்றைத் தூக்கிப் பார்த்தான். வாயு தேவன், இதுதான் சமயமென்று பெருங்காற்றை மிக வேகமாக வீசிக் கயிலைமலையின் சிகரங்களில் மூன்று சிகரங்களை (கொடுமுடிகளை)ப் பறித்துத் தென்பாசத்தில் வீசிஞன். அவை வெவ்வேறு இடங்களில் வந்து விழுந்தன. அப்போது சிவபெருமான் உமா தேவியாரோடு இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளி ஆதிசேடனையும், வசுதேவனையும் நோக்கி, “நீங்கள் உங்கள் மனத்தில் கெசண்ட பகையினை விடுங்கள்” என்று கூற, அவர்கள் இருவரும் அம்மையப்பரை வணங்கி, “எங்கள் பிழையினைப் பொறுத்தருள வேண்டும்” என்று பலவாறு வேண்டினர். அச்சமயம் தேவர்களும், முனிவர்களும் இறைவனை வணங்கி “இற்று வீழ்ந்த மூன்று கயிலைச் சிகரங்களிலும் தேவரீர்” தென்கயிலாயம் என்று மதித்து, “அவற்றில் என்றும் எழுந்தருளி இருத்தல் வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தனர். இறைவன் “அவ்வாறே செய்வோம்” என்றருளிக் கயிலைக்கு எழுந்தருளினார். தேவர்களும் பூமழை பொழிந்து கொண்டு சென்றனர்.

இற்று வீழ்ந்த மூன்று கயிலைச் சிகரங்களில் மூன்று இலங்கை - வடமேற்குப் பாகத்தில் வீழ்ந்து பூமியுள் புதைந்தது. அது இருக்கேதீச்சரம் எனப்

பின்னர் வழங்கியது. மற்றைய இரண்டில் ஒன்று திரிகூடமலையாகவும், மற்றொன்று கந்தமாதன மலையாகவும் அமைந்துள்ளன. இத்திருக்கேதீச்சரம் — தென்கயிலாயம் எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

2. கேதுபகவான் வழிபடல் :

முன்னொருகாலத்தில் இந்திரன் முதலியதேவர்களும், அசுரர்களும் ஒருவரோடொருவர் உயர்வுபெற எதிர்த்துக் கடும்போர் புரிந்தனர். இரு திறத்திலும் பலர் மடிந்தனர். அதனைக்கண்டு அவர்கள் போரை நிறுத்தினர். பிறகு தேவர்களும், அசுரர்களும் சமாதானமாக ஒன்று கூடி இறவாதிருக்கக் கருதிப் பிரமதேவனைத் துணைகொண்டு திருப்பாற்கடலை அடைந்து, திருமலை வணங்கி யாவும் கூறிப் பாற்கடலைக் கடைந்து அமிர்தம் தந்தருளுமாறு வேண்டினர். திருமாலும் அவர்கள் விருப்பத்திற்கு இணங்கினார். மந்தரமலையை மத்தாகவும், சந்திரனை மத்தின் காம்பாகவும், வாசுகி என்னும் பாம்பைக் கயீராகவுங் கொண்டு ஒருபுறம் தேவர்களும், மற்றொருபுறம் அசுரர்களும் பிடித்துக் கயீராகிய பாம்பை இழுத்துக் கடையலானார்கள்.

அப்போது, அவர்கள் இச்செயலுக்குச் சிவபெருமான் திருவருளை நாடாமல் தொடங்கினார். அதற்கு இடையூறுக வாசுகி என்னும் பாம்பு உடல்வலி பொறுக்க முடியாமல் தன்வாயிலுள்ள விஷத்தைக் கக்கிவிட்டது. அவ்விஷம் உடனே எங்கும் பரவியது. தேவர்கள் முதலியோர் பயந்து சிதறி ஓடிக் கயிலைமலையை அடைந்து, சிவபெருமானை நோக்கித் தம் குறை கூறி முறையிட்டனர். சிவபெருமான் தேவா

தியோர் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி ஆலகால விஷத்தை எடுத்து * வரச்செய்து உண்டு கண்டத்தில் அடக்கிக் கொண்டு, திருமால் முதலிய தேவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் மீண்டும் சென்று பாற்கடலைக் கடையுங்கள். அமிர்தம் தோன்றும்" என்று கூறி விடைகொடுத்தருவினார்.

அதன்பின் திருமால் முதலியோர் திருப்பாற்கடலை அடைந்து பாற்கடலை முன்போல் கடையவானார்கள். அப்போது விநாயகர் வழிபாடு புரியாத காரணத்தால் கடையும் மத்து பாதாளத்தில் ஆழ்ந்தது. அதனை அறிந்து விநாயக வழிபாடு செய்தனர். மத்தும் பழையபடி மேலேவந்து மிதந்து சுழன்றது.

பாற்கடலைக் கடையப் பொற்குடத்தில் அமிர்தம் எழுந்தது. அதுகண்டு தேவர்களும் அசுரர்களும் மகிழ்ந்து அமிர்தத்தை உண்பதற்கு யாவரும் முந்தினர். உடனே திருமால் மோகினி வடிவு கொண்டு அசுரர்களை வஞ்சித்துத் தேவர்களுக்கு மட்டும் அமிர்தத்தைப் பகுத்து அளித்து வந்தார். திருமாவின் சூட்சியை அறிந்த ஒரு அசுரன் * தேவவடிவுகொண்டு சூரியனுக்கும், சந்திரனுக்கும் இடையிலேவந்து அமர்ந்திருந்து அமிர்தத்தை வாங்கி முறைப்படி மந்திரம் கூறி இறைவனுக்கு நிலேதித்து உண்ணாமல் விரைந்து

* ஆலகால விஷத்தைப் பாற்கடலை அடைந்து எடுத்து வந்தவர் சுந்தரர் ஆவர். இவர் ஆலகால விஷத்தை எடுத்து வந்ததனால் ஆலகால சுந்தரர் எனப் பெயர் பெற்றார். இவர் எப்பொழுதும் இறைவன் சந்நிதியில் அணுக்கத் தொண்டராக இருப்பவர்.

* இவ்வசுரன் விப்ரதித்தி என்று பெயருடைய அசுரனுக்கும், சிம்பிதை என்ற அசுரமானுக்கும் பிறந்தவன். அறிவும், அன்பும், நற்குணமும் உடையவன். சக்கிரனிடம் பெருநடப்புப் புண்டவன்.

உண்டான். உடனே சூரிய சந்திரர் அசுரன் செயலைத் திருமாலுக்குக் கண்ணாடையால் குறிப்பிட்டுக் காட்டினர். அதுகண்ட திருமால் தன்கையில் இருந்த சட்டுவத்தால் அசுரன் தலையில் அடிக்க, அவனது தலை துண்டித்துத் தலைவெறு உடல்வெறு ஆயிற்று.

தேவவடிவம் கொண்டுவந்த அசுரன் அமிர்தம் உண்டமையால் துண்டித்த அவனது தலையும், உடலும் அழியாமல் உடலற்ற தலையில் பாம்பு உடல்வந்தினைந்து நின்றது. அதுவே, இராகு என்னும் கரும்பாம்பு எனப் பெயர் பெற்றது. தலை இழந்த உடலில் மூன்று தலைகள் பொருந்திய படத்துடன் கூடிய பாம்புத்தலை வந்து இணைந்து நின்றது. அதுவே கேது * என்னும் செம்பாம்பு எனப் பெயர் பெற்றது. இவர்கள் இருவரும் தவம் புரிந்து பேறுபெற்று ஏழு கிரகங்களுடன் கூடி நின்று ஒன்பது கிரகங்களாகத் திகழ்கின்றார்கள்.

யின்னர், கேது என்பவன் "எனது வினைகளைப் போக்கச் சிவலிங்கபூசை செய்வேன்" என்று மனத்துட்கொண்டு, சிழநாட்டை வந்தடைந்தான். அங்கு வடபகுதியில் திருக்கயிலைச் சிகரம் வந்து விழ்ந்த இடமான தென்கயிலாயம் என்ற தலத்திற்கு ஒருபால் தங்கி ஸ்நானம் முதலியவை முடித்துக்கொண்டு தென்கயிலாயநாதர் பூசைக்கு வேண்டிய உபகரணங்களுடன் தென்கயிலாயநாதர் ஆலயத்திற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றான். அப்போது அவனது பரிவாரங்களும்

* இக்கேது என்பவன் அசுரர்களில் மிகவலிமை படைத்தவன். நெடிய—வடிவின் தன் தவ வலிமையால் சாயாக்கிரகபதம் பெற்றவன். இவனது மனைவி "சித்திரலேகா" என்பவள் புதல்வன் "அவமிருது" கோத்திரம் ஜைமினிகோத்திரம் என்பது. கேது ஞானகாரகன். இவன் கிரகபதம் பெற்றமையால் "பகவான்" என்ற செம்மொழி பெற்றுக் கேதுபகவான் எனப் பெயர் பெற்றான்.

அவனுடன் வந்து உதவிபுரிந்தனர். கேதுபகவான் ஆலயத்தின்முன் நமஸ்கரித்து எழுந்து வணங்கி உள்ளே சென்று தென்கயிலாய மூர்த்தியாகிய சிவ லிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்துச் சிவாகம முறைப்படி அபிஷேகாதி செய்து, வஸ்திரம், ஆபரணம், புஷ்பம், சந்தனம் முதலியன சாத்திப் பலவகை அன்னம், பழ வர்க்கம் முதலியவற்றை வைத்து நிவேதித்துத் தூப தீபம் காட்டி வில்வங்கொண்டு இறைவனின் பேராயிரம் கூறி அர்ச்சித்துப் பலவாறு தோத்தரித்து வணங்கினான்.

தென்கயிலாயநாதர் கேதுவின் பூசைக்கு மகிழ்ந்து உமாதேவி (கௌரியம்மை) யாரோடு இடப வாகனத்தில் எழுந்தருளிக் காட்சிதந்து கேதுவை நோக்கி, "அன்பனே! உனது பூசைக்கு மகிழ்ந்தோம்; நீ எம்மைப் பூசித்ததால் இனி நமக்குத் திருக்கேதீச் சரநாதர் என்றும், நம் இவ்வாலயத்திற்குத் திருக்கேதீச்சரம் என்றும் பெயர் வழங்குவதாக" என்று அருளி இலிங்கத்துள் மறைந்தருளினார்.

பிறகு கேதுபகவான் திருக்கேதீச்சரத் தலத்தில் பலகாலம் இருந்து இறைவனைப் பூசித்து வினைகளைப் போக்கிச் சித்தசுத்தி அடைந்து தனது கிரக பதத்திற்குச் சென்றான்.

ஈழநாட்டு வடபகுதியில் திகழும் தென்கயிலாயம் கேது பூசித்தது முதல் திருக்கேதீச்சரம் என்ற பெயர் பெற்றது. அங்கு எழுந்தருளிய இறைவர் திருக்கேதீச்சரநாதர் என்ற பெயர் பெற்றுத் திகழ்ந்தார். கேது + ஈச்சரம் = கேதீச்சரம். கோயில். திரு - அடைமொழி.

3. மகாதுவட்டா திருப்பணி :

தேவலோகத்தில் தெய்வசிற்பி என்னும் தேவ தீச்சன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் மகாதுவட்டா * என்னும் பெயர் பூண்டவன். நினைத்த மாத்திரத்தில் பிரமனும் நாணும்படி படைக்கும் தொழிலில் கை தேர்ந்தவன். வேதாகம சாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்து நுண்ணறிவு படைத்தவன். வேதாகமங்களின் உட்பொருளாக விளங்குபவன் சிவபெருமானே என்று உணர்ந்து அவரது திருவடிகளை மறவாத சிந்தையுடையவன். பிரமாதி தேவர்களால் பெரும் புகழ் பெற்று விளங்கியவன்.

ஒருநாள் இம்மகாதுவட்டா என்பவன் இப் பூவுலகத்திலே உள்ள சிவத்தலங்களுக்கு எல்லாம் மிக உத்தமமாக உள்ளதும், பிரமன், திருமால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் புகழப்பெற்றதுமான சிவத்தலம் எத்தலம் என்று ஆராய்ந்தான். பின்னர் ஈழ நாட்டில் கேதுபூசித்துப் பேறுபெற்ற திருக்கேதீச்சரமே என்று அறிந்து அதனை அடைந்தான். திருக்கேயிலின் தென்பால் சிவபெருமான் திருவருள்போல் பாய்ந்தோடும் பாஸாவித் தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்து, விபூதி அணிந்து நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு வழிபாட்டிற்குரிய பொருள்களுடன் திருக்கேதீச்சரநாதன் ஆலயத்திற்குள் சென்றான்.

பிறகு, தேவதீச்சனான மகாதுவட்டா கேதீச்சரநாதனாகிய சிவலிங்கப் பெருமானுக்குச் சிவாகம முறைப்படி. தைலம், பஞ்சகவ்வியம், பால், தயிர் முதலிய பொருள்களைக் கொண்டு சிறப்புற அபிஷேகம் செய்து, வஸ்திரம், சந்தனம், புஷ்பம், அறுகு சாத்தி, சித்திரான்னம், மோதகம் முதலிய பலகாரம், பழவர்க்கம் நிவேதித்துத் தூபதீபம் கொடுத்து அன்பு ததும்பும் தோத்திரம் பல செய்து பணிந்தான்.

* இம் மகாதுவட்டா என்பவன் குரபன்மன் மனைவியான பதுமகோமளையின் பாட்டனார் ஆவன்.

இவ்வாறு பலநாட்கள் பக்தியுடன் பூசைசெய்து வர ஒருநாள் பூசையின் முடிவின்கண் திருக்கேதீச்சரப் பெருமான் தமது கணங்கள், முனிவர்கள் புடைகுழ உமாதேவியாரோடு இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளி மகாதுவட்டாவுக்குக் காட்சியளிக்க அவன் தரிசித்துப் புஷ்பாஞ்சலி புரிந்து,

“அடியர் குற்றமும் குணமெனக்
கொண்டருள் அனகா!
கோடியர் முப்புரம் பொடிபட
விழித்தருள் குழகா!
படியர் விண்ணவர் பணிவுற
அருள்புரி பகவா!
கடிய தொல்விடம் உண்டருள்
கண்ட! நின்சரணம்”.

என்று பலவாறு துதித்துப் போற்ற, இறைவன் மகிழ்ந்து அவனைநோக்கி, “அன்ப! உனது பூசையின் வழிபாட்டிற்கு மிக மகிழ்ந்தனம்; என்ன விரும்பினாய் கேள்” என்றலும் மகாதுவட்டா தனது இருகைகளையும் சிரசின்மீது குவித்துக்கொண்டு,

“நமஸ்தே ஸாம்பருத்ராய நமஸ்தே பரமாத்மனே!
சேதுமத்ய சிவாஸாய கேதீசாய நமோ நம!!!”

என்று தொடங்கும் எட்டுச் சுலோகங்களால் துதி செய்து, “வேதநாயக! எம்பூதநாயக! அடியவனுக்கு எக்காலத்திலும் தேவாரீடம் குறையாத மெய்யன்பு தந்து அன்பர் ஏட்டில் (பட்டியலில்) என்னையும் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறி வணங்கினான். அப்போது, கேதீச்சரநாதன் “மெய்யன்பனே! நீ நன்று விரும்பினே, அவ்வண்ணமே செய்வோம். அன்றியும் உனக்கு விகவகன்மா என்று ஒரு புதல்வன் உண்டாவான்” என்று அருள்புரிந்து சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார்.

திருக்கேதீச்சரநாதன் திருவருள்பெற்ற மகா துவட்டா திருக்கேதீச்சரத்தலத்தில் பன்னாள் தங்கியிருந்து வழிபாடு செய்துகொண்டு, இறைவனுக்கு அழகிய கருப்பக்கிரகக் கோயில் ஒன்றும், கௌரியம் மையாருக்குச் சிறந்த கோட்டம் ஒன்றும் சிற்பநூற்படி சமைத்தான். பிறகு மதில்கள், பற்பல மண்டபங்கள், விமானங்கள், கணபதி, முருகன், வைரவன், சண்டேசுவரர், சூரியன் முதலியோர் எழுந்தருள அழகிய கோட்டங்கள் அமைத்தான். ஒரு நன்னாளில் எம்பெருமானுக்குக் குடமுழுக்குச் செய்வித்து, நல்விழாவும் நடத்திச் சேவித்து மகிழ்ந்தான். இடைவிடாதுகேதுநாதனிடம்பக்திபூண்டு ஐந்தெழுத்தைநிட்டைகூடிச் சிவானுபூதி பெற்றுத்தன்னுலகு சென்றான்.

திருக்கேதீச்சரத் தலத்தில் மகாதுவட்டா என்னும் தேவலோக சிற்பி சிவலிங்க வழிபாடும், தவமும், திருப்பணியும் செய்த பெரும்பேற்றால் திருக்கேதீச்சரம் மகாதுவட்டாபுரம் * என ஒரு பெயர் பெற்று விளங்கலாயிற்று.

4. தசரத ராமன் வழிபாடு :

உலகம்போற்றும் சூரிய குலத்திலே க்ஷத்திரிய வமிசத்தில் தோன்றிய திலீபன் என்னும் அரசனுக்கு இரகு என்பவன் மகனாய்த் தோன்றினான். அவனுக்குத் தோன்றிய புதல்வன் அசன் என்பவன். அசனின் மகனே தசரதன் ஆவன். தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரர்களில் மூத்த குமாரனே இராம பிரான் ஆவன். இவன் தருமமே வடிவாகத் தோன்றிய குணசீலன். தன் தந்தை சொற்படி நடத்தலே தருமநீதியென்று கருதித் தன் மனைவி சீதாபிராட்டியாரோடும், இளையதம்பி இலக்குமணனோடும் பதினான்கு ஆண்டு கானகம் சென்றான். பல நதிகளில் நீராடினான். தண்டகாரணியத்தில் வசிக்கலானான்.

* இம்மகாதுவட்டாபுரம் என்ற பெயர் ஆதிதொட்டு வழங்கிவந்து, பின்பு, கி. மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டிலே திரிந்து ஐந்தோட்டம் என்ற பெயர் மிகுதியாக வழங்கி வரலாயிற்று.

அப்போது இலங்கைக்கு அரசனாகிய இராவணன் சீதையின் அழகினைத் தன் தங்கை சூர்ப்பனகையினால் கேட்டுச் சூழ்ச்சி செய்து, அங்குவந்து சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான். அதனை அறிந்த இராமன், வானரசேனை களுடன் சென்று சேதுக்கரையாகிய தென்கடலில் அணையிட்டு, இலங்கை நகருக்குள் நுழைந்து அரக்கர் குலத்தை அழித்து இராவணனையும் கொன்று சீதையை மீட்டான். இராவணன் தம்பி விபீட்சணனுக்கு இலங்கை அரசை அளித்துத் தன் ஊருக்குப் புறப்பட்டான்.

சாமவேதம் உணர்ந்தவனும் சிவபக்தனுமான இராவணனை இராமன் கொன்றதால் சேர்ந்த கொலைத் தோஷமான பிரமகத்தி (கொலைப்பாதகம்) இராமனைப் பின்தொடர்ந்து பற்றியது. அஃது இன்னலை விளைவித்துக்கொண்டு வரலாயிற்று. அதனை அறிந்த இராமன் அப்பிரமகத்தியினை போக்க எண்ணி, முன்னர் இலங்கையிலுள்ள முனிசுவரம் என்ற சிவத்தலத்தை அடைந்து அங்கும் பொன் இலிங்கம் ஒன்று அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்தான். அதன்பின் திருக்கோணேசுவரம் (திருகோணமலை) என்ற சிவத்தலம் அடைந்து, அங்கு இரத்தினலிங்கம் ஒன்று அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்து வணங்கிய பிறகு கேதுபகவான் பூசித்து அருள்பெற்ற திருக்கேதீச்சரம் என்ற சிவத்தலத்தை வந்தடைந்தான்.

அதிகாலையில், தசரதராமன், சீதை, இலக்குமணனோடும் திருக்கேதீச்சரத்தலத்தில் திகழும் பாலாவித்தீர்த்தத்தில் நீராடினான். விபூதி, உருத்திராட்சம் அணிந்து காலே நியமங்களை முடித்துக்கொண்டான். பிறகு, திருக்கேதீச்சர ஆலயத்துள் சென்று அங்கு வெள்ளி இலிங்கம் ஒன்று அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசை உபகரணங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு, மன ஒருமைப்பாட்டுடன் பூதசுத்தி, தானசுத்தி,

திரவிய சுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்கசுத்தி ஆகிய பஞ்சசுத்தி புரிந்து, திராசன பூசை பண்ணி ஆசன மூர்த்தி, வித்தியாதேகம், நேத்திரம் பூசித்து, ஆவாக னாதி புரிந்து, சுவகதார்க்கியம் கொடுத்து வேண்டித் திருப்பாதங்களுக்குப் பாத்தியமும், திருமுகத்திற்கு ஆசமனமும், திருமுடிக்கு அர்க்கியமும் அளித்து, பஞ்சகவ்வியம், பலபழங்கள், தேன், இளநீர், சந்த னம் முதலிய அபிஷேகத் திரவியங்களை மானதமாக நினைந்து பாவனாபிஷேகம் செய்து, திருவொற்றாடை ஒற்றி வஸ்திரம், ஆபரணம், புஷ்பமாலை சாத்தி, அறகவையுடன் கூடிய அன்னம் நிவேதித்துத் தூப தீபம் காட்டி அர்ச்சித்து, ஐந்தெழுத்தை ஆயிரம் செபித்து, அச்செயலனை இறைவனுக்குச் சமர்ப்பித் துத் தோத்திரம் பல புரிந்து வணங்கிப் புஷ்பாஞ்சலி செய்து வேண்டிநின்றபோது, வெள்ளி இலிங்கத்தி னின்று, திருக்கேதீச்சரப்பெருமான் கௌரியம்மை யாருடன் தோன்றி 'இராமபிரானுக்கு அருள்செய்து மறைந்தருளினார்.

அதன்பின்னர் இராமபிரான் அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுச் சேதுக்கரையாகிய இராமேச்சுவரம் என்ற தலம் வந்தடைந்து அங்கு மணலி இலிங்கம் அமைத்து விதிப்படி பூசித்துத் தன்னைத் தொடர்ந்த பிரமசுத்தி யாகிய பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்டான்.

இராமபிரான் இலங்கையிலுள்ள முனீசுவரத் திலும், திருக்கோணேசுவரத்திலும், திருக்கேதீச்சுவரத் திலும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள இராமேச்சுவரத்திலும் முறையே பொன், இரத்தினம், வெள்ளி, மணல் இலிங் கங்களை ஆனிமாதம் வளர்பிறையில் அடுத்தடுத்து முறையே வருகின்ற திருதிகை, பஞ்சமி, சப்தமி, தசமி (சுந்தரேசன் தாபத்துப் பூசித்தான் என்பதாம்,

“ஆனிமா மதிசேர் பூர்வ பட்சத்தில்
 அமைந்த முன்றே
 மேனியாம் ஏம விங்கம்; மேவர
 தனமாம் ஐந்தே ;
 பானிலா வெள்ளிபொன் ஏழே! பார்மணல்
 பத்தே ; ராமன்
 மேனிலா அன்பின் நாட்டும் வியன்புகழ்த்
 திதியாம் என்ப .”

5. அகத்தியமுனிவர் பூசித்தல் :

வடமேரு மலையில் உமாதேவியார் திருமணத் தின்போது தேவாதி முனிவர்கள் முதலியோர் யாவரும் மேருமலைக்கு வந்ததனால் வடபாகம் பாரம் தாங்காமல் தென்பாகம் உயர்ந்து விளங்கி நின்றது. அப்போது சிவபெருமான் அங்கு வந்திருந்த அகத்திய முனிவரை அழைத்து, “முனிவரே! நீர் தென் நாட்டிலுள்ள பொதியமலையின்கண் சென்று இருப்பீராக; அங்கே நாம் உமக்குத் திருமணக் காட்சியினை அளிப்போம்” என்று கூறி அனுப்பியருளினார். அகத்திய முனிவரும் அவ்வாறே சந்தன மரங்களும், பிற மரங்களும் அடர்ந்த வளம் நிறைந்த பொதிய மலையின்கண் வந்து இருந்தருளினார். வடபாகம் சமமாயிற்று. அகத்தியர் பொதிய மலையில் தன்மனைவி உலோபா முத்திரையோடு தவம் புரிந்துகொண்டு, தன் ஞான திருஷ்டியினால் இறைவனின் திருமணக் கோலக் காட்சியினைத் தரிசித்து ஆனந்தமுற்று இருந்து வந்தார்.

பின்னர் அகத்திய முனிவர் தமது தவம் சித்தி பெறும் பொருட்டுச் சிவத்தல யாத்திரை செய்ய விரும்பி மனைவி உலோபா முத்திரையுடன் புறப்பட்டு விருத்தகாசியாகிய திருமுது குன்றம் (விருத்தாசலம்) என்ற சிவத்தலத்தை வழிபட்டுக்கொண்டு, தில்லைச் சிதம்பரம் வந்து சிற்பரவியோமமாகும் திருச்சிற்றம் பலத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியும் நடராசப் பெருமானைத் தரிசித்து ஆனந்தக்கடலில் ஆழந்தார்.

பிறகு அங்கு நின்றும் சீகாழி, புள்ளிருக்கும் வேளூர் (வைத்தீசுவரன் கோயில்) திருவிடைமருதூர், திருவாரூர், நாகபட்டினம், வேதாரணியம் முதலிய சிவத்தலங்களைத் தரிசித்து வழிபட்டுக் கொண்டு, ஈழநாட்டின் கீழ்ப்பால் திகழும் திருக்கோணேச்சுவரம், திருக்கரசைப்பதி முதலியவற்றைத் தரிசித்து வழிபட்டுக் கொண்டு மாதோட்ட நகரில் விளங்கும் திருக்கேதீச்சரம் (கேதுபகவான் முன்னர் பூசித்த) என்ற தலத்து அருகு சேர்ந்தார். ஆலய ஸ்தூலலிங்கமாகிய இராசகோபுரத்தைத் தரிசித்துப் புஷ்பாஞ்சலி புரிந்து வணங்கினார்.

பின்பு கேதீச்சர ஆலயத்தின் தென்பால் திகழ்வதும், தன்னிடம் வந்து மூழ்கினவரின் பாவங்களைப் போக்கிப் புண்ணிய சீரராக்கும் தன்மையுடையதுமான பாலாஹித் தீர்த்தத்தில் உதய காலத்தில் அகத்தியமுனிவர், வினைகளைப் போக்கும் சூக்தமந்திரத்தை ஓதி முறைப்படி ஸ்நானம் செய்தார். விபூதி, உருத்திராட்சம் தரித்தார். சந்தியாதியம், நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு, ஓரிடத்திலிருந்து பஞ்சாட்சரமந்திரத்தை ஆயிரம் உரு செபித்தார். பின்னர், திருக்கேதீச்சரநாதர் ஆலயத்துள் சென்று, இமயவல்லியாகிய அம்மையாருடன் எழுந்தருளிய கேதுநாதனைப் பன்மலர் கொண்டு சிவாகம முறைப்படி பூசித்து வழிபட்டு வணங்கி நின்று சிரசின்மேல் இருகைகூப்பிக் கொண்டு,

“வேத நாயகனே போற்றி!

வேள்வியில் முதலே! போற்றி!

வேதமான் மறியாய்! போற்றி!

விநாயக சனக! போற்றி!

காதில் வெண் குழையாய்! போற்றி!

கங்கையஞ் சடையாய்! போற்றி!

மாதொரு பாகம் வைத்த

மாதோட்டக் கணியே! போற்றி!!”

என்று பலவாறு துதித்துப் பூசையின் பயனை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தார். அப்போது திருக்கேதுநாதன் கௌரியுடன் எழுந்தருளி அகத்திய முனிவருக்குக் காட்சியளித்து. “கடல்நீர் முழுவதும் உண்ட முனிவ! நீ வேண்டிய வரம் யாது எனச் சாற்று” என்றார். கும்பமுனியும் “எம்பெருமானே! நின் திருவடி மலர்கள் அடியேன் இதயத்துள் என்றும் நீங்காமல் இருக்க வரம் அருள்க; ஒரு பேதமும் இன்றி நின் ஆலயத்துள் வந்து பணிந்து போற்றும் அன்பர்களுக்கு நின்தாள் அடையும்பேறு (மோட்சம்) தந்தருள்க” என்று வேண்டினார். இறைவனும் “அவ்வாறே ஆகட்டும்” என்று கூறியருளிச் சிவலிங்கத்துள் மறைந்தருளினார்.

இறைவன் திருவருள் பெற்ற அகத்தியமுனிவர் ஒரு தரித்திரன் பெருந்தனம் பெற்றாற்போலப் பெருமகிழ்ச்சியுற்றுச் சின்னாள் மாதோட்டக் கேதீச்சரத்தலத்தில் தங்கி வழிபாடு செய்துகொண்டு பொதியமலைக்கு எழுந்தருளித் தவம் புரிந்து தமிழை வளர்க்கலானார்.

இன்னும்பல தேவர்களும், முனிவர்களும், அசுரர்களும், அரசர்களும், பிறரும் திருக்கேதீச்சுவரரைப் பூசீத்தும், வழிபட்டும், திருப்பணிகள் பலசெய்தும், ஆபரணங்கள், பெரும் பொருட்கள், விளைநிலங்கள் அளித்தும் தொண்டு புரிந்தனர். இவர்கள் எண்ணில் அடங்கார். போக மோட்சங்களைப் பெற்றுச் சிறப்புடையோர் ஆவர்.

திருக்கேதீச்சரத் தலமகிமை

“ தலங்களில் சிறந்த கேதீச்
சரத்துமான் மியத்தை அன்பு
கலந்துறப் படிப்போர் கேட்போர்
காதலித்து உரைவி ரிப்போர்
நிலந்தனில் நிரப்பின் நீங்கி
நிறைசுக வாழ்வின் நீடிப்
பலங்களிற் சிறந்த வீட்டின்
பாலராம் பாலி னாரே.”

(திருக்கேதீச்சரப் புராணம்)

15. தேவாரத்திருப்பாடல்கள் முதலியன

1. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதிகம்

பண் — நட்ராகம் (இரண்டாந்திருமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

விருது குன்றமா மேருவில் நாணர
வா அனல் எரியம்பாப்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின்(று)
உறைபதி எத்தாளும்
கருது கின்றஊர் கனைகடற் கடிகமழ்
பொழிலணி மாதோட்டம்
கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழக்
கடுவினை அடையாவே.

1

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதையர்
எருதுகைத் தருநட்டம்
ஆடல் பேணுவர் அமரர்கள் வேண்டநஞ்
சுண்டிருள் சுண்டத்தர்
சுட மாவது இருங்கடற் கரையினில்
எழில்திகழ் மாதோட்டம்
கேடி லாதகே தீச்சரந் தொழுதெழக்
கெடுமிடர் வினைதானே.

2

பெண்ணோர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடைவினர்
அறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
சுண்ணம் ஆதரித் தாடுவர் பாடுவர்
அகந்தொறும் இடுபிச்சைக்(கு)
உண்ண லாவதோர் இச்சையின் உழல்பவர்
உயர்தரு மாதோட்டத்(து)
அண்ணல் நண்ணுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்(கு)
அருவினை அடையாவே.

3

பொடிகொள் மேனியர் புலியதள் அரையினர்
 விரிதரு கரத்தேந்தும்
 வடிகொள் மூவிலை வேலினர் நூலினர்
 மறிகடல் மாதோட்டத்(து)
 அடிகள் ஆதரித்(து) இருந்தகே தீச்சரம்
 பரிந்தசிந் தையராகி
 மூடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்
 மொய்த்தெழும் விளைபோமே.

4

நல்லர் ஆற்றவும் ஞானநன் குடையர்தம்
 மடைந்தவர்க்(கு) அருளிய
 வல்லர் பார்மிசை வான்பிறப்(பு) இறப்பிலர்
 மலிகடல் மாதோட்டத்(து)
 எல்லை யில்புகழ் எற்கைகே தீச்சரம்
 இராப்பகல் நினைந்தேத்தி
 அல்லல் ஆசறுத்(து) அரனடி இணைதொழும்
 அன்பராம் அடியாரே.

5

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகள்தனை
 பொருந்தவைத் தொருபாகம்
 மாழை அங்கயந் கண்ணிபால் அருளிய
 பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
 வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற
 மருவிய மாதோட்டம்
 கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீள் மார்பர்கே
 தீச்சரம் பிரியாரே.

6

பண்டு நால்வருக்(கு) அறமுரைத் தருளிப்பல்
 லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை
 கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக்
 காதலித் துறைகோயில்
 வண்டு பண்ணசெயு மாமலர்ப் பொழில்மஞ்சை
 நடமிடு மாதோட்டம்
 தொண்டர் நாஸ்தொறும் துதிசெய அருள்செய்கே
 தீச்சரம் அதுதானே.

7

தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநவிந்
 தெடுத்தவன் முடிதிண்டோள்
 தன்ன லங்கெட அடர்த்தவற் கருள்செய்த
 தலைவனார் கடல்வாயப்
 பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
 பொருந்திய மாதோட்டத்(து)
 உன்னீ அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்சுகே
 தீச்சரத் துள்ளாரே.

8

பூவு ளானுமப் பொருகடல் வண்ணனும்
 புவியிடந்(து) எழுந்தோடி
 மேவி நாடிநின் னடியினை காண்கிலா
 வீத்தகம் என்னோகும்
 மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்குமா
 தோட்டநன் னகர்மன்னித்
 தேவி தன்னொடுந் திருந்துகே தீச்சரத்
 திருந்தஎம் பெருமானே.

9

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகில் உடையவர்
 புறனுரைச் சமனாதர்
 எத்த ராகிநின்றி) உண்பவர் இயம்பிய
 ஏழைமை கேளேன்மின்
 மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து
 போர்த்தவர் மாதோட்டத்(து)
 அத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே
 தீச்சரம் அடைமின்னே.

10

மாடெ லாமண முரசெனக் கடலின(து)
 ஒலிகவர் மாதோட்டத்(து)
 ஆடல் ஏறுடை அண்ணல்கே தீச்சரத்(து)
 அடிகளை அணிகாழி
 நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல்
 னவின்றெழு பாமாலைப்
 பாட லாயின பாடுமின் பக்தர்கள்
 பரகதி பெறலாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்.

2. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதிகம்

பண் — நட்பாடை (ஏழாந் திருமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பக வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானேஉரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தார்தளும் பணிவாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 1

சடுவார்பொடி நீறுந்நல்ல துண்டப்பிறை கீளும்
கடமார்களி யானேயுரி அணிந்தகறைக் கண்டன்
படஏரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாஉறை கின்றான் திருக் கேதீச்சரத் தானே. 2

அங்கம்மொழி யன்றாவர் அமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைகுடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண் அர(வு) அசைத்தாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கரியகறைக் கண்டன்நல்ல கண்மேல் ஒரு கண்ணன்
வரியசிறை வண்(டு)யாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை எறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 4

அங்கத்துறு நோய்கள்அடி யார்மேல்ஓழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்மொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே. 5

வெய்யவினை யாயஅடி யார்மேல்ஓழித் தருளி
வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 6

ஊனத்துறு நோய்கள் அடி யார்மேல் ஒழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்(து)எயி றணிந்தாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 7

அட்டன் அழ காசு அரை தன்மேலரவு ஆர்த்து
மட்டுண்டு வண் டரலும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன் நமை ஆள்வாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 8

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பாவம்வினை அறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னை ஆள்வாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 9

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகரூள்
சிறையாற்பொழில் வண்டுயாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானே
மறையாற்புகழ் ஊரன் அடித் தொண்டனாரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

3. திருக்கேதீச்சரத்தைக் குறிக்கும் தேவாரம் — பெரியபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூதியணி பொன்னிறத்தர் பூண நூலர்
பொங்கரவர் சங்கரர்வெண் குழையோர் காதர்
கேதீச்சரம் மேவினார் கேதா ரத்தார்
கெடில வடஅதிகை வீரட் டத்தார்
மாதுயரம் தீர்த்தென்னை உய்யக் கொண்டார்
மழபாடி மேய மழுவா ளாரார்
வேதிசூடி யுள்ளார் மீயச் சூரார்
வீழி மிழலையே மேவினாரே. 1

— திருவீழிமிழலைத் தேவாரம் — அப்பர்:

ஈழ நாட்டுமோ தோட்டந் தென் னுட்டிரா மேச்சரம்
சோழ நாட்டுத் துருத்திநெய்த் தானம் திருமலை
ஆழி யூரன நாட்டுக்கெல் லாமணி யாகிய
கிழை யில்லர னூர்க்கிடங் கிள்ளி குடியதே. 2

— சுந்தரர் தேவாரம்.

அந்நகரில் அமர்ந்தங்கண் இனிது மேவி
ஆழி புடைகுழந்த்(து) ஒலிக்கும் ஈழந் தன்னில்
மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்து செங்கண்
மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்
சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்தில்
திருக்கே தீச்சரத்(து) அண்ணல் செய்யபாதம்
உன்னிமிகப் பணிந்தேத்தி அன்ப ரோடும்
உலவாத கிழிபெற்றார் உவகை உற்றார். 3

— திருஞானசம்பந்தர் புராணம்.

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரம் சாரந்த
சொன்மலர்மா லைசன்சாந்தித் தூரத்தே தொழுதெழுந்தார். 4

— கழறிற்றறிவார் புராணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

4. திருக்கேதீச்சரத் தோத்திரம்

மூவர்க்கும் மேலான முதல்வன் கண்டிர்
முன்னின்று வழிகாட்டும் மூர்த்தி கண்டிர்
நாவலர்முன் நினைலுட்டும் நம்பன் கண்டிர்
நானற்றார் உளம்பிரியா நாதன் கண்டிர்
பாவங்கள் தீர்த் தெம்மைப் பவித்ர ராக்கும்
பாலாவிக்க கரையமர்ந்த பரமன் கண்டிர்
தேவர்க்கும் தெரிவரிய தெய்வம் கண்டிர்
திருக்கேதீச் சரத்துறையும் தேவன் தானே. 1

சுந்தரரின் பாடல்மகிழ் சுயம்பு விங்கம்
 சுழியலுக்கு வழிகாட்டும் சோதி விங்கம்
 கந்தருவர் கின்னரரும் போற்றும் விங்கம்
 கௌரியிட மாகணினர் காட்சி விங்கம்
 மந்திரமும் தந்திரமும் ஆன விங்கம்
 மாதோட்டந் தனில் அமர் மாணிக்க விங்கம்
 பந்தமறுத்(து) அடியரையாள் பழைய விங்கம்
 பரமலிங்கந் தனைத்தொழுதால் பாவம் போமே. 2

வேதமுடன் ஆகமமும் ஆராய் போற்றி
 வேதாந்தச் சித்தாந்தப் பொருளே போற்றி
 சூதமுனி புகழ்ந்துரைத்த சிவனே போற்றி
 துவட்டாவின் கலிதீர்த்த தூயனே போற்றி
 கேதுவந்து பூசித்த கோவே போற்றி
 கேட்டவரம் சுந்தருளும் கையா போற்றி
 மாதொருபா கத்தமர்ந்த மணாளா போற்றி
 மாதோட்ட மாமணியே போற்றி போற்றி. 3

பொங்குகடல் சூழிலங்கைப் புனிதா போற்றி
 புண்ணியர்தம் கண்ணின் மணியே போற்றி
 சிங்கமன்னரும் பணிசெய் சிவனே போற்றி
 சிரிப்பாலே திரிபுரத்தைச் செற்றும் போற்றி
 வங்கமுறை மாதோட்ட மருந்தே போற்றி
 வடசுழ மக்களது வாழ்வே போற்றி
 தெங்குநிறை சோலைமகிழ் தேவே போற்றி
 திருக்கேதீச் சரத்தானே போற்றி போற்றி. 4

— கொழும்பு க. இராமச்சந்திரன்
 ஆத்மஜோதி கௌரவ ஆசிரியர்.

5. திருக்கேதீச்சரர் திருப்பள்ளியெழுச்சி

வாழ்த்தும் மெய்யடியார் வன்றொண்டர் நானும்
 வகைவகை பூசனை செய்துதம் சென்னி
 தாழ்த்தும் விண்ணோர்கள் தம்மை மறந்துநின்
 தாள்தொழு தேத்தும் தானவர் யாரும்

பாழ்த்த பல்லுலகப் பந்தம(து) அறுத்திடப்
பாலாவி முழுகிப் பணிந்து நிற்கின்றார்
விழ்த்த செஞ்சடையாய்! விமல! கேதீச்சர
விண்ணவனே! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

— கொழும்பு மு: சிவராசா
விவேகானந்தசபைச் செயலாளர்

6. திருக்கேதீச்சரத்தலத் திருப்பதிகம் ஓதும் பயன்

துகளறுக்கும் இத்தலத்தின் பதிகங்கள்
சந்நிதியில் தொழுது போற்றிப்
புகழுறவே படித்தாலும் கேட்டாலும்
ஒருவருக்குப் போதித் தாலும்
மகிழுறவே வரைந்தாலும் பரப்புநரைப்
பொருள்தந்து மகிழ்வித் தாலும்
மகிதலத்து மன்னருமாய் மறுமையினில்
சிவலோகம் மருவு வாரே.

— திருக்கேதீச்சரப் புராணம்;

7. திருக்கேதீசுவரர் அஷ்டகம் [துவஷ்டா பசடியது]

- (1) நமஸ்தே சாம்ப் ருத்ராய
நமஸ்தே பரமாத்மனே
சேதுமத்ய நிவாசாய
கேதீசாய நமோநம:
- (2) நமஸ்தே அகில நாதாய
நமஸ்தே பயநாசக
சேதுமத்ய நிவாசாய
கேதீசாய நமோநம:
- (3) ஆதிமத்யாந்த சூன்யாய
ஆதார நிலயாயச
சேதுமத்ய நிவாசாய
கேதீசாய நமோநம:

- (4) ப்ரசம் விஷ்ணுஸ்வ ரூபாய
ஸ்ருஷ்டி ஸம்ரக்ஷ ஹேதவே
சேதுமத்ய நிவாசாய
கேதீசாய நமோநம:
- (5) உமார்த்த திவ்ய தேஹாய
காருண்ய வருணூலய
சேதுமத்ய நிவாசாய
கேதீசாய நமோநம:
- (6) நமஸ்கந்தர ரூபாய
சுந்தரீ ப்ராணநாயக
சேதுமத்ய நிவாசாய
கேதீசாய நமோநம:
- (7) நமஸ்தே ஜகதாதர்ர
ஸ்மஸ் ஸரஸி ஜாங்க்ரிஸே
சேதுமத்ய நிவாசாய
கேதீசாய நமோநம:
- (8) புத்ரம்தேஹி க்ரூபாம்தேஹி
தேஹிஸ்த் பக்தி மேவசி
சேதுமத்ய நிவாசாய
கேதீசாய நமோநம:

8. திருக்கேதீசுவரர் சுசகம்
[அகத்தியர் பாடியது]

- (1) கைலாச வாஸின் கௌரீச
சுரணுகத வத்ஸல
ஸ்ரீமத் த்வஷ்டா புராதீச
பாஹிமாம் ஈசுவரப்ரபோ.
- (2) கணேச ஸ்கந்த ஜனக
வ்ருஷ்ப வாஹன சங்கர
ஸ்ரீமத் த்வஷ்டா புராதீச
பாஹிமாம் ஈசுவரப்ரபோ.
- (3) ஸாமகான ப்ரியானந்த
சந்த்ர சூர்யாக்ஷீ லோசன
ஸ்ரீமத் த்வஷ்டா புராதீச
பாஹிமாம் ஈசுவரப்ரபோ.

- (4) ஸர்வ லோகா னந்தரூப
காலகால வினாசன
ஸ்ரீமத் த்வஷ்டா புராதிச
பாஹிமாம் ஈசுவரப்ரபோ
- (5) ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஸம்ஸ ரூபாத்மன்
பிந்துநாத மயப்ரபோ
ஸ்ரீமத் த்வஷ்டா புராதிச
பாஹிமாம் ஈசுவரப்ரபோ.
- (6) ஸச்சிதானந்த ரூபேச
ஷாட்குன்ய பரமேஸ்வர
ஸ்ரீமத் த்வஷ்டா புராதிச
பாஹிமாம் ஈசுவரப்ரபோ.
- (7) பகவாச பரிச்சேத
பஞ்ஞம் நாயகப்ரபோ
ஸ்ரீமத் த்வஷ்டா புராதிச
பாஹிமாம் ஈசுவரப்ரபோ.
- (8) காமேச கருணா ஸிந்தோ
காமிதார்த்தப் பலப்ரத
ஸ்ரீமத் துவஷ்டா புராதிச
பாஹிமாம் ஈசுவரப்ரபோ.
- (9) நமஸ்தே விஸ்வ ரூபாய
நமஸ்தே விஸ்வநாயகி
நமஸ்தே வாமதேவாய
நமஸ் த்ரிபுர சுந்தரீ.
- (10) அபராத ஸஹஸ்ராணீ
க்ருதந்தே அஹர் நிஸம்மயா
நாலோயயிதி மாம் மத்வா
சும்யேதாம் ஈசுவரீஸ்வரென.

16. பொது — துதிப்பாடல்கள்

விநாயகர்

ஐந்து சுரத்தனை யானை முகத்தனை
இத்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புத்தியில் வைத்(து)அடி போற்றுகின் றேனே. 1
— திருமந்திரம்.

வெண்ணிற உடைய சூளை
 வியாபகப் பொருளா ளூளை
 வண்ணவிண் மதிமெய் யானை
 வாகுநான் பகுடையான் துன்னை
 ஒண்ணுதல் ஓடை மின்னும்
 உம்பல்மா வதனத் தானை
 உண்ணுகிழ்ந்(து) உன்னல் செய்வாம்
 ஊறெலாம் நீங்கு மாறே.

— திருக்கேதீச்சரப் புராணம்: 2

மகாலிங்கம்

முந்தி உலகம் படைத்தாய் போற்றி!
 மூவர் முதலாய மூர்த்தி போற்றி!
 அந்தரமும் அலைகடலும் ஆனாய் போற்றி!
 ஆருயிர்கட் காருயிரேயாவாய் போற்றி!
 எந்தை பெருமான்எம் ஈசாபோற்றி!
 ஏத்துவார் இன்னல் களைவாய் போற்றி!
 பந்தமறப் பறிக்குமகா லிங்கம் போற்றி!
 பாலாவித் தீர்த்தனை! போற்றி! போற்றி! 3

— கொழும்பு சு. இராமச்சந்திரன்
 ஆத்மஜோதி கௌரவ ஆசிரியர்.

திருக்கேதீச்சரம்

மலர்மிசை வாழும் வேதன் வான்புவி அளந்த மாயன்
 குலவரைப் பகைஞன் தேவர் கோதறு கணங்க ளேனார்
 நலமிக அருளு கென்றே நாடொறும் வணங்கி ஏத்தப்
 பலனருள் கேதுநாதன் பங்கயச் சரணம் போற்றி. 4

— திருக்கேதீச்சரப் புராணம்:

மணிகொண்ட செழுந்திருப்பாற் கடல்துயிலும்
 பசுந்துளப மார்பத் தோனும்
 கணிகொண்ட நெட்டிதழ்த்தா மரைப்பொகுட்டினன்
 உறை அயனும் கடவு ளோரும்
 பணிகொண்ட குவலயமும் பணிந்தேத்தத்
 திருநோக்கம் பாவித் தோங்கும்
 மணிகொண்ட பெருங்கருணைக் கேதீச்சர
 நாதனாயம் அகத்துள் வைப்பாம். 5

— தவிப்பாடல்

கௌரியம்மை

காரொழுஞ் குழலானைக் கருணைவழிந் (து)

ஒழுமரு கடைக்கண் னானை
முரளிள நிலவொழுகப் புழுகொழுக

அழுகொழுக முகத்தி னானை
வாரொழுந் தனத்தானை வடிவொழுகித்

தெரியாத மருங்கு லானைச்
சீரொழுகும் பதத்தானை அருணையுண்ணை
முலையானைச் சிந்தை செய்வாம். 6

— அருணகிரிபுராணம்.

சீர்மன்னு முத்தொழிற்கு முதல்வியாகித்

திருமணக்கு மாயோ னைத்
பேர்மன்னு பண்ணவருக்(கு) அதிகாரப்

பெருநிலைமை பெட்பின் ஈந்தே
நார்மன்னும் அடியார்க்கு நாடோறும்

நலிவகற்றிக் கதிமுன் காட்ட
ஏர்மன்னு பாலாவிக் கரையமர்எம்

பிராட்டியடி இணைகள் போற்றி. 7

— திருக்கேதீச்சரப் புராணம்.

பன்மணிகள் திரைமோதிப் பரவிவரும் கடற்பரப்பில்

பாலாவிக் கரையில் மாதோட் டத்துத்

தென்னிலங்கைத் திருக்கேதீச் சரத்தானைச் சிந்தையால்

திசைநோக்கிச் சுந்தரர்சம் பந்தரேத்த

முன்னைவினைப் பயனளிக்கப் பிருகுமுனி மாலியவான்

முன்னின்று போற்றிசெய மறையவரேத்தக்

தன்னியளாய் வீற்றிருந்து கழுபிணிகள் தீர்த்தருளும்

கௌரியம்மை நற்றூயைப் பணிகூல் செய்வாம். 8

— திருச்சி - உறையூர் - மு: ஆ: அ: முதலியார்.

நடராசர்

ஒருகோடி ரவிஞ்சியும் ஒருமுகக் கண்ணும்

ஒங்குமிளம் பிறைநதிசேர் சடையும் ஊன்றும்

திருமேவு வலப்பதமும் தூக்கும் மற்றைத்

திருவடியும் புலியதளின் உடையும் செய்ய

குருமேவும் அக்கினிக்கை வீச செங்கை

கோதில் அப யங்கைதம ருகக்கை நான்கும்
உருகு ஆர்வத்(து) இடப்பாளின் உமையு மாசு
ஒளிருநட ராசனையாம் உன்னு வாமே.

9

— தனிப்பாடல்;

தட்சிணமூர்த்தி

மும்மலம் வேறுபட்டு ஒழிய மொய்த்துயீர்
அம்மலர்த் தாளநிழல் அடங்கும் உண்மையைக்
கைம்மலர்க் காட்சியிற் கதுவ நல்கிய
செம்மலை அலதுஉளம் சிந்தி யாதரோ.

10

— திருவாசைக்காய் புராணம்;

சுப்பிரமணியர்

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற ஈராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகும் செவ்வேள் மலரடி போற்றி அன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

11

— சுந்தரபுராணம்;

வைரவக்கடவுள்

தளிர்ரீ புரையுஞ் சடையணி பிறைபன்
தழலன மேனிமுகக் கண்ணன்
மிளிர் திரி சூலம் பாசமேற் கபாலம்
விசிதுடி விளங்குநாற் கரத்தன்
களியுறும் அட்ட காசன்முற் றுலகின்
காவலன் மறைஞம வியினுள்
வெளிபுனை ஆடை வடுகன்வெம் பூத
வேந்தன்நற் சரண்எமக் கரணே.

12

— திருக்கேதீச்சரப் புராணம்;

சண்டேசுவரர்

புண்ணியம் பாதக மாகப் போற்றிய
அண்ணலந் தக்கனார் அகத்து நாணிய
புண்ணியம் பாதக மாகப் போற்றிய
அண்ணலந் சண்டிதன் அடிகள் போற்றுவாம்.

13

— திருத்தணிகைப் புராணம்;

சமயகுரவர் — நால்வர்

பூமியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
 ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி
 வாழிதிரு நாவலூர் வன்றெண்டர் பதம்போற்றி
 ஈவழிமனி திருவாத வூர்திருத் தாள்போற்றி. 14

— சேக்கிழார் புராணம்;

அகத்திய முனிவர்

அரியயற்கு அரிய அண்ணல்
 அருள்மொழி சிரமேற் றுங்கி
 உரியவான் பொதியம் போந்தே
 ஒன்புவி சமஞ்செய்து என்றும்
 திருவுறை மாதோட் டஞ்சேர்
 சிவனடி சேவை யாற்றித்
 திரமுறும் அன்பே கொண்ட
 திருமுனி திருத்தாள் போற்றி. 15

— திருக்கேதீச்சரப் புராணம்;

கேதுபகவான்

சித்திர யானா! வத்திர! அத்திர! செங்கண்ணா!
 சித்திர துவசா! சுககர! சாம்பவ! சிங்கிக்கோர்
 புத்திர! கேசர! ஆகர நாயக! புரநாசன்
 உத்தம பூசக! தருகுவை யோமிக உன்னருளே. 16

— திருக்கேதீச்சரப் புராணம்;

வேண்டுகோள்

மறைகள் நீத்தனை சைவநிற் தனைபொரு மனமும்
 தறுகண் ணம்புலன் களுக்கேவல் செய்யுருச் சதிரும்
 பிறவி தீதெனாப் பேதையர் தம்மொடு பிணக்கும்
 உறுதி நல்லறஞ் செய்பவர் தங்களோடு உறவும். 17

யாது நல்லன்பர் கேட்கினும் உதவுறும் இயல்பும்
 மாத வத்தினோர் ஒறுப்பினும் வணங்கிடு மகிழவும்
 ஒது நல்லுப தேசமெய் உறுதியும் அன்பர்
 நீது செயினும் சிவன்செயல் எனக்கொளும் தெளியும்;

மனமும் வாக்கும்நின் அன்பர்பால் ஒருப்படும் செயலும்
கனவிலும் உனது அன்பருக்கு அடிமையாம் கருத்தும்
நினைவில் வேறொரு கடவுளை வழிபடா நிலையும்
புனித! நின்புகழ் நாடொறும் உரைத்திடும் பொலிவும்.

தீமை யாம்புறச் சமயங்கள் ஒழித்திடும் திறனும்
வாய்மை யாகவே பிறர்பொருள் விழைவுரு மனனும்
ஏழு நும்பர தாரம்நச் சிடாதநல் நோன்பும்
தூய்மை நெஞ்சில்யான் என(து)எனச் செருக்குறத் துறவும்;

துறக்க மீது உரையினும் நரகில் தோய்கினும்
இறக்கி னும்பிறக்கினும் இன்பம் துய்க்கினும்
பிறைக்கொ முந்(து) அணிசடைப் பெரும்! இவ்வரம்
மறுத்தி டா(து) எனக்குநீ வழங்கல் வேண்டுமால். 21

[இவை நந்தியெம் பெருமான், சிவபெருமானை நோக்கி
வேண்டிய பதினாறு வேண்டுகோள் ஆகும்.]

— திருவையாற்றுப் புராணம்;

சிவநாமம்

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

22

— திருமந்திரம்;

வாழ்த்து

வான்மழை பொழிக; ஞாலம்
வளம்பல மலிக; எங்கும்
நான்மறை ஒழுக்கம் சைவ
நன்னெறி நாளும் சிறக்க;
பான்முறை நன்மா தோட்டப்
பாலாவி என்றும் பெருக;
மேன்மைகொள் கேதீ சர்தாள்
மேவிய அன்பர் வாழ்க.

23

— தனிப்பாடல்

